

ஓவ மயர்

மார்கழித் திங்கள் பாராயண மஞ்சரி.

(மார்கசீர்ஷ மாசப் பாராயண மஞ்சரி)

வேதாந்த மடம், திருப் பூ வணம்,
காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகள்
எயிரைட்] [விஐ அனா எட்டு

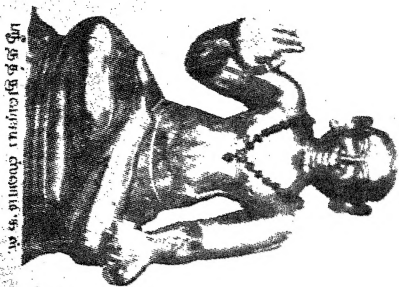
தத்துவ ராஜ ஸ்வாமிகள் செய்த

1. அருள் திருப் பள்ளி எழுச்சி.
2. சிவப் பிரகாச சுவாமிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி.
3. ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி.
4. தத்துவப் பிரகாச நாயனார் திருப் பள்ளி எழுச்சி.
5. பரிபூர்ணப் பிரகாச நாயனார் திருப் பள்ளி எழுச்சி.
6. ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் முதல் திரு எம் பாவை,
7. ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் இரண்டாம் திரு எம் பாவை.
8. திருப் பள்ளி எழுச்சி
ஆண்டான் அருளிச் செய்த
9. திருப் பாவை,
~~தொண்டான் அருள் செய்த~~
மாணிக்க வாசக ஸ்வாமிகள் செய்த.
10. திரு எம் பாவை.
மாணிக்க வாசக ஸ்வாமிகள் செய்த
11. திருப் பள்ளி எழுச்சி.
12. முதல் அகவற் பா. 95 வரிகள்

அரு மாவ - வைத்தனவ - மேதாந்தர்கள்.

[ஆக 9 திருப் பள்ளி எழுச்சி. 4 திரு எம் பாவை. 1 அகவல்
பா 95 வரிகள் உடைய இவை இதில் இருக்கின்றன.]

ब्रह्म सत्यं जगत्मित्या जीवो ब्रह्मैव नापरः ।

श्रीवत्सलस्य तद्विद्वत्पुत्रो विद्वत्पुत्रः ॥

कामक्रोधश्च लोभश्च वेहे तिष्ठन्ति तस्कराः ।
ज्ञानरत्नापहाराय तस्मान् जाकथ जाकथ
जन्मदुक्खं जरादुक्खं जायादुक्खं पुनःपुनः
संसारसागरं दुक्खं तस्मान् जाकथ जाकथ ॥

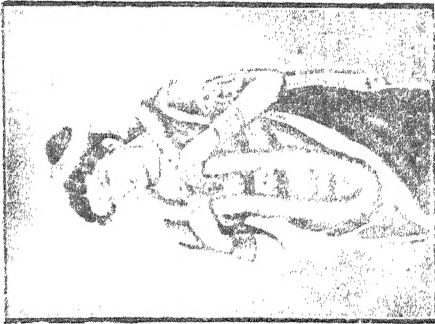

श्रीवत्सलस्य तद्विद्वत्पुत्रो विद्वत्पुत्रः ॥

कामक्रोधश्च लोभश्च वेहे तिष्ठन्ति तस्कराः ।
ज्ञानरत्नापहाराय तस्मान् जाकथ जाकथ

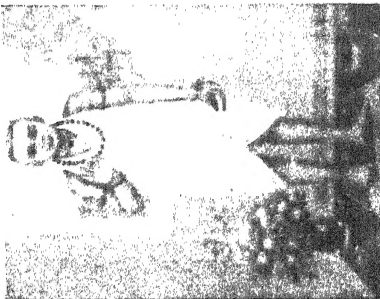
माना नास्ति पिना नास्ति वयुस्सहोत्तरः ।
अथ नास्ति पुंहे नास्ति तस्मान् जाकथ जाकथ ॥
अथ नास्ति वयुस्सहोत्तरः ।
अथ नास्ति तस्मान् जाकथ जाकथ ॥

हो कृष्ण हो कृष्ण कृष्ण कृष्ण हो हो

हो हो हो हो हो हो हो हो

पुकेनैव भवेद्वृत्तिः द्वाभ्याम गेभुर्द्वयं भवेत्

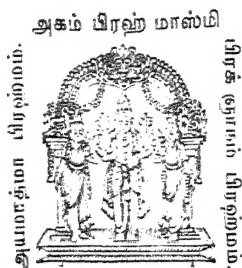
भवेत् भवेत् भवेत् भवेत् भवेत् भवेत्

புதுப் புதிது புதிது புதிது

ஸ்ரீ தத்வ ராய சுவாமிகள் அவர்கள் இயற்றிய

திருப் பள்ளி எழுச்சி.

திரு எம் டி. இவ.

தூத் துவ மசி.

இவ்வ.

திருப் பூ வணாம், வேதாந்த மடம்,

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாச்சார்ய ஸ்வாமிகளால்,

சென்னை, அருட்பெருஞ்செட்டி அச்சகத்தில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

காசிகாந்ந நிஜைய வெளிபிடு.

விஜய ஆண்டு

1953.

[மார்கழி மதி]

இத் திருப் பன்வ் எழுச்சி
திரு எம் பாவைகள்,

திருக் களர்

ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கட்கு

மிக விருப்புடையன வாகவின்
அவர்கள் திரு வடி கினைவின் பொருட்டு
வெளிபட்டி.

அவர்கள் பாத தாமரைக்கே
அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டன.

கா. சுவாமிகள்

சிவ மயம்.

அணிந் துரை

உலக மாந்தர்கள் நன்மை யடையும் பொழுட்டு, மகான்கள் மாந்தர்களின் அறிவை அநுசரித்துச் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்றும், கருமம் பக்தி ஞானம் என்றும் பல மார்க்கங்களை இயற்றினார்கள். அவை யாவும் அதிகாரி பேதத்தால் உபயோகம் உடையனவே ஆகும்.

அவற்றுள், சிவ பக்தியினைப் புகட்ட, மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி, திரு எம் பாவை என்றும், விஷ்ணு பக்தியினைப் புகட்ட, ஆண்டாள் திருப் பாவை என்றும், தொண்டர் அடிப் பொடி ஆழ்வார் திருப் பள்ளி எழுச்சி என்றும், குரு பக்தியினைப் புகட்ட, எறும்பூரில் (300) மூந் நூறு வருஷங் கட்டு மூன் சமாதி யுற் றிலங்கும் தத்துவராய சுவாமிகள் என் னும் மகான், திருப் பள்ளி எழுச்சி என்றும், திரு எம் பாவை என் றும் செம் பிருக்கின்றார்கள். அம் மூன்றனுள், தத்துவ ராய சுவாமி கள் இயற்றியவை: அருள் திருப் பள்ளி எழுச்சி (கவி 10.) 2. சிவப் பிரகாச சுவாமிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி (கவி 11.) 3. ஸ்வரூபா நந்த சுவாமிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி (கவி 10.) 4. தத்துவப் பிரகாச நாயனார் திருப் பள்ளி எழுச்சி, (கவி 10.) 5, பரிபூரணப் பிரகாச நாயனார் திருப் பள்ளி எழுச்சி (கவி 10.) எனப் பெயர் பெற்று, 51 கவியில் ஐந்து திருப் பள்ளி எழுச்சி யாகவும், ஸ்வ ரூபாநந்த சுவாமிகள் முதல் திரு எம் பாவை (கவி 20.) ஸ்வரூபா நந்த சுவாமிகள் இரண்டாந் திரு எம் பாவை (கவி 21.) எனப் பெயர் பெற்று, 41 கவியில் இரண்டு திரு எம் பாவை யாகவும் விளங்குகின்றன. இத் தகைய 92 கவிகளும் வேதாந்தக் கருத் துக்களையும், தத்வ மசி மகா வாக்கியப் பொருளையும் செவ்வை யாகப் பசுமரத் தாணி போல் விளக்குகின்றன, பாடு துறை-அடங்கள் முறை என்னும் இரண்டனுள் பாடு துறை என்னும் நூலில் இவை உள்ளன. இவற்றைத் தனியாக வெளியிடின், படிருக்கும் உபகாரம் ஆகும் எனப் பல பெரியார் கூறினமையின், திருப் பள்ளி எழுச்சி-திரு எம் பாவை என்னும் (கவி 92) ஏழை யும் தனி யாக அச்சிட்டு, யாவரும் மேற்கூம் அடையவேண்டும், என்னும் கருத்தால், அன்போடு வெளியிடுகிறோம். 'மூர்த்திதவந்

தீர்த்தம் புறையாடத் தொடங்கினர்க்கு வார்த்தைசொலச் *சத்
குருவும் வாய்க்கும் பாராயணம் என்ற தாயுமானுர் கூறியபடி
யாவரும் குருபத்தி செய்து மேலும் அடையவேண்டு மென
விரும்புகின்றும்.

மாணிக்க வாசக ஸ்வாமிகள் இயற்றிய சிவ புராண முதல் அக்
வற்பாவும், திரு எம்பாவைச் செய்யுள் 20-ம் திருப் பள்ளி எழுச்சி
செய்யுள் 10-ம் ஆண்டான் அருளிச் செய்த திருப் பாவைச் செய்
யுள் 30-ம் தொண்டர் அடிப் பொடி ஆழ்வார் செய்த திருப் பள்ளி
எழுச்சிச் செய்யுள் 10-ம் இத்துடன் இணைத் திருக்கின்றோம்,
படிப்பவர்கள் சௌகரியமாகச் சைவ வைஷ்ணவ வேதாந்தங்
களின் கருத்தைச் செவ்வனே அறிந் தும்பு மாறு எல்லாம் வல்ல
இறை உரு வாய் ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிக ஸ்வாமிகடரின் விரைத்
தாமரை மலர் அடிகளில் விழித் திறைஞ்சுகின்றோம்.

இப்பதினென்றுக்கும் சேர்த்து மார்கழித் திங்கள் பாராயண
மஞ்சரி (தருந் மகாநாப் பாராயண மஞ்சரி) எனப் பெயர் வைத்து
வெளியிட்டிருக்கின்றோம். பக்தசிகாமணிகள் படிப்பார்களாக.

காசிகாநந்த ஞானாச்சார்ய ஸ்வாமிகள்.

வேதாந்த மடம், திருப் பூ வணம்.

* 'சத்குருவும்' வாய்க்கும்' என்ற உம்மைப் பொருள்
ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு.

சிவபாயம்

அருள் திருப் பள்ளி எழுச்சி.

என் செங் கழி நெடில் அடியால் வந்த அசிரிய விருந்தம்.

போற்றினன் மாமறை வீறமர் பொருளே
புரைஅற நிறைந்தொளிர் போதநன் மாதே,
தோற்றமும் இறுதியும் அறநிகழ் கடலே
துணையினை இறந்துள நிறைந்ததா வெளியே,
சீற்றமின் முனிவர்கள் தினைத்தெழுந் தேனே
சிவப்பிர காசனைப் பிறிவற நிகழும்,
ஏற்றிய பொருள்ளனும் எழில்தரு நகையே
இறையவ யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

உதயநற் கிரியினை யணுகினன் பரிதி
உடுமதி மழுங்கின உம்பர்வந் தடைந்தார்,
சிறைவில்நற் புகழ்அரி அயனொழித் திரனார்
திசைதொறு நிறைந்தனர் திகழ்தரும் அடியார்,
இதயமண் டபத்தினில் எழில்கொளும் அறிவாம்
எந்தைநற் சிவப்பிர காசன்நல் எழில்சேர்,
சுதைஎனுஞ் சுவையே துறவியின் துணையே
சுடர்ஒளி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

நற்றடங் குவளைகண் மலர்ந்தன குருகு
நலம்பெறச் சிலம்பின நான்மறை முழக்கம்,
உற்றன பல்லியம் ஒலித்தன எங்கும்
ஒங்கின தும்புரு நாரதர் கீதம்,
பற்றற நினைபவர் பருகிடும் அயிர்தே
பரமன தருள்ளனும் பகருதற் கரிய,
நற்றவ மேளன தூற்பவக் கடுவே
நாயகி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

ஒளியினுக் கொளியே உயிருனுக் குயிரே
 உருகிடும் உளத்தினில் ஒளிரா உணர்வே,
 அளியினுக் களியே அகிலப் தங்கட்
 கன்னையும் ஆய்அத்தன் ஆகிவின் றுளே.
 தெளிவினில் தெளிவே சிவப்பிர காசன்
 திகழ்திரு மேளிய னாஞ்சிறப் புடைய.
 களிமயிற் பெடையே காரணப் பொருளே
 கனங்குழை மேயள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

காலமும் ஊழியும் ஆகிவின் நவற்றின்
 கருவது வாய்அவை கழன்றகற் பகமே,
 சீமே நோன்புமில் சிதியன் றனக்குச்
 சிவநெறி அருளிய தேசிகத் திருளே,
 முலமும் ஆய்முடி வாய்முடி வில்லா
 முத்தனைப் பெருநல முழுதருண் முகிலாய்,
 கோலநற் குயிலே குருமணிக் குகையே
 கோமள மேயள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

ஐம்பெரும் பூதமும் அவற்றதி பதியாம்
 ஐவரும் ஆய்அவை அன்றிரின் றுளே,
 உம்பரும் உணர்வரி தாயஒன் றிதியே
 உலகமும் உயிர்களும் ஆய்விநிற் தாளே,
 நம்பன்நற் சிவப்பிர காசன் தெழில்சேர்
 நாடரும் பரம்பொருள் ஆகிய நறவே,
 என்பரம் எனளனை ஏன்றுகொண் டாளே
 தின்அயிர் தேயள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

களவினும் அமரர்கண் டறிவருங் கருணைக்
 கழல்தினை கழிகடை யேன்றனக் கருளி,
 களவினின் வினவிவந் தாண்டுகொண் டாளே
 காயகி யேநற வார்குழல் அயிந்தே,
 சொனமறை முடிவுகள் துதிசெயும் பொருளே
 துரியமும் திறந்துசொற் கழிந்ததத் துவமே,
 புனமயி லேஇறை ஒதினும் பிரியாப்
 புண்ணிய மேயள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

நல்லடி யார்உளக் கருத்தினை முடித்து
 நல்நலம் பெருகிட நயந்தநற் குயிலே,
 செல்லல் தறவளை ஆண்டொரு மொழியில்
 திரித்தெனக் கருளிய தேசிகத் திருவே,
 அல்லநற் பகல்அற ஆசிய ஞாதம்
 அழகுறு மேனியில் அணிதிரு அருளாம்,
 மெல்லிய லேனின் யாவின் வேளன்
 வேதக மேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

பிரமனை முதல்வரு பிபீலிகை ஈரூப்
 பெருகிய போதிகள் தோறும்அங் குயிராய்த்,
 திரமாளத் திகழ்தரு சீவனும் ஆகித்
 திகழ்ந்தவை கழன்றொளிர் சிவப்பிர காசன்,
 வரம்உறத் திகழ்தரு மேனிய தாகி
 மன்அரு ளேமயற் பிணிக்ருநன் மருந்தே,
 பரமன இருள்உறு மனவளை ஆண்ட
 பனிமொழி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

அம்பொருட் சுருதியின் சிரத்தினில் ஆடி
 அழகுறும் அன்பர்தம் உளத்தின்வீற் றிருந்த,
 செம்பொருட் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
 திருஅருள் ஆகிய தெய்வநல் அணியே,
 வம்பினில் திரிதரு மதியிலி நாயேன்
 மனவிடாய் கெடவலிந் தாண்டுகொண் டாளே,
 உம்பருக் குணர்வரி யாய்எமக் கெளியாய்
 ஒண்ணுத லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருள் திருப் பள்ளி எழுச்சி முற்றிற்று

சிவப் பிரகாச ஸ்வாமிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி

—o—o—o—

செயசெய வாழிநல் தேவர்கள் தேவே
சிவப்பிர காசனன் சிந்தையுள் தெளிவே.
அயல்உற வறஅருள் ஆர்அரு ளதுகண்
டாதர வோடுநின் அடிநிலை பணிவோம்,
அயர்வுடன் அறிவெனும் அவைகழன் நெய்கும்
ஆசற வேவினரந் தருளிய அமண்,
கயவரின் முதல்உறு கழிகடை எனையார்
கருணைப் பேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

வெருள்அற விவேகன்வந் தெழுந்தனன் மாய
இருளது கழிந்தது மரமறை ஈறுந்,
தெருள்உறு வலம்புரி சிலம்பின எய்தம்
சிலம்பின சிவன்அருள் ஆகமம் எல்லாம்,
மருள்அறு சமதமம் ஆதிகள் எல்லாம்
மலர்ந்தன அறுபுகை அழிந்தன ஞாநப்,
பொருள்உறு கழல்கள்கள் புந்தலை தருவாய்
பூரண பேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

கடலின மரமறை ஈறுகள் கீதம்
குழறின ஆகமம் குலவிபும் அறிவாய்.
பூவினின் அயன்மால் அரனொடிக் திரனும்
புகல்அரி தென்றயர் வறனின் யாண்டு,
போவதும் வருவதும் அறஉணர் வரக்கிப்
புகல்அரும் பாவனை புரைஅற முழுத்தி,
யாவையும் கழன்றகண் ஆக்கிய அரசே
இருஞ்சிவ பேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

இந்திரன் முதல்வரும் இளமையவர் ஒருபால்
இரவிபு மதியுமாம் ஏவலர் ஒருபால்,
முந்திய தேவர்கள் முவர்கள் ஒருபால்
முறிவர்கள் துடுதிசெயு முழக்கங்கள் ஒருபால்,
புந்தியில் உணர்வினைத் துருகிடன் அழிந்து
புராணநன் மலர்கொடு தொழுவந்து நிறைந்தார்,
வந்தெனக் கருஞ்செய்த மலர்அடி யானே
வானவ பேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

ஐயுந்து மாகடல் ஆக்கையின் உள்ளே
 அடற்புல னுன்அரிப் புன்டறி வின்றி,
 மையுந்து மாமர ணப்பிறப் பின்வாய்
 வருந்துகின் றேனைவந் தஞ்சல்என் றருளிப்,
 பொய்உந்தும் ஊனைப்பி ளித்துணர் வாக்கிப்
 பொருந்திய சிற்களங் காட்டிய புரிதா,
 மெய்யெங்கும் ஆகவி ழித்தகண் ணளித்த
 விரிகட ரேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5
 புழுமிடைந் தகம்புறு புலாஸ்கமழ் ஆக்கை

பொருள்என உழைதரு நோக்கியர் தங்கள்,
 குழுவிடை நினைந்தழிந் துருதரு வேனைக்
 கூனிவந் தாண்டடுங் குரைகழல் அரசே,
 கெழுமிடை உலகங்கள் கிளர்தரு திசைகள்
 கீழொடு மேல்பக்கம் உறும்உயிர் எவையும்,
 பழுதற மிகுவிழி பாக்கிய பரனே
 பரஞ்கட ரேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

அறிவினை வடித்தநற் கினியது போல
 அளவறு சாத்திரம் அழகுறக் கழறி,
 அறிவது பிறிதினை விடயம் தொழிய
 அறிவதும் அவருடன் அழிதரு வேனைச்,
 செறிதரு திருஅடி சென்னியிற் சேர்த்தித்
 திரித்தறி வாக்கிஅங் கேநிறம் அழித்துக்,
 குறிஅற மிகுவழி ஆக்கிய கோவே
 குருபர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 7

இரும்பினும் வலிதரு நெஞ்சினை உருக்கி
 இடம்பெற மகிழ்தரு கோயில தாக்கி,
 இரும்பது பருகிய நீரது போல
 என்னுயிர் பருகினை இன்னதென் றறி யென்,
 கரும்பினில் ஊறலும் அயிந்தமுந் தேனும்
 கலந்துறு சுவைஎனக் களிதரு கண்ணே,
 பெரும்பய னேஎன துண்ணிறைந் திருந்த
 பேர்ஒளி யேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 8

ஒன்றெனப் பள்ளை வுரைநரு பொருள்ஆய்
 உருவரு உன்மையும் இன்மையும் ஆகி,
 நின்றநற் பொருள்களுக் குயிர்தும் ஆகி
 நிறைந்தொழி றறவின்ற நேர்மனின் வடிவை,
 இன்றெனக் கெளரிவந்திட் ளுளங்கையிற் களியாய்
 இவள்அவன் எனளனை ஆண்டஅற் புதனே,
 துன்றிய மறைதொடர் வரியநற் சொருபா
 கந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

நாய்வயின் உள்ளதோர் குணமதும் இல்லா
 நலம்இலி யாய்நர கினில்விழு வேற்குத்,
 தாய்ளன ஆகிலக் திணைஅடி குட்டித்
 தகஅருட் பெருங்கணை யளித்தளன் தலைவா,
 பாவிவேள் நீசெய்த பரிசது வினையேன்
 பதைத்துரு கேள்கண்ணீர் சொரியவுங் காணேன்,
 ஆவியுஞ் சோரேன் அலறியின் றழியேன்
 அநுங்கட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

நாயினுங் கடையாய்க் கிடந்தளன் றனக்கு
 நன்மலர்ப் பாதம்என் றென்றியிற் பதித்துத்,
 நாயினுஞ் சாலத்த யாவதும் பரிந்து
 தரம்அறப் பொழிந்திடும் கருணைநற் கடலே.
 ஆயுநற் பிரம்ம தாககியும் அமையா
 தருட்கணை யளித்தமை அடியளேன் தரமே
 நீளினப் பணிகொளு மாறது கேட்போ
 நின்மல னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 11

சிவப் பிரகாச ன்ளபிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி முற்றிற்று.

சொருபாநந்த சுவாமிகள் திருப் பள்ளி எழுச்சி

ஒருதிரு ஒளியில்என் மதிஒளித் துள்ளத்
 தாமரை மலர்ந்துகண் ணீருகுத் ததுபோற்,
 பரிதியின் ஒளிவரப் பணிமதி ஒளித்துப்
 பங்கய மலர்ந்துகண் ணீருகுத் தனவால்,

கருதின அஃதினை தொழினைத் தொருமுகக்
கடவுளும் அமரரும் கடைத்தலை அனைந்தார்,
கருதிகள் தொடர்சொரு பாரந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

மாவின் அளிகளி செயமநங் களித்து
வாரும்அங் குமிற்குலத் துடன்வளம் பெருகக்,
கூவின வாரணம் பத்தியுட் புகுந்து
குழியிய சங்கநல் வலம்புரி உளக்காப்,
பூளன இசைத்தளர் வினையங் கிழவர்
பொருந்தினர் திருந்தடிப் போதுடன் கண்ணீர்.
தூவினர் பெருஞ்சொரு பாரந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

ஊன்றனை நான்என நினைந்துனை நினைய
உளம்இலி யேசெய்த களவிறுக் கெம்லாஞ்,
சான்றது ஆக்கின் றமையறிந் தடியேன்
நரிக்கக் லேன்எனத் தான்உவந் தருளி,
ஈன்றவ ளினும்பரிந் தென்பிறை நினைபா
தென்னைவர் தானதுந் நிரத்தொரு வடிவாய்த்,
தோன்றின னேசொரு பாரந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

கெழும்அடி யார்கள்சங் கீர்த்தநம் ஒருபால்
கேட்கவும் அரியநின் குட்கம லங்கண்,
டழும்அடி யார்ஒரு பால்ஒரு பால்வே
தாகம புராணகீ தாழிகள் அன்பால்,
எழுமையு மாள்களன் றேத்தொலி ஒருபால்
இமையவர் இடர்உற இன்பம்உற் றடியேன்,
தொழும்அடி யாய்சொரு பாரந்தச் சுடரே
சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

திருகத்திட முயற்சுத் தேவரு மறையுந்
 தீவினை என்னுண் டனாதிந் அருளின்,
 மிகுந்திறம் என்சொல்லி விடப்படு அடியேன்
 வேண்டிய லாவினை யாடல் டனித்தாய்
 உகைக்கும்ஹும் புலங்களும் உறுபகை ஆறும்
 ஒங்கெழு பிறவியும் உதிரஎன் தலையில்,
 துருகத்தவ னேசொரு பாகந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

கோக்கிமுன் வினைஅற நுகர்வுறு விடப
 கோக்கும்இந் நியங்களிந் போக்கறுத் தகத்தே,
 நாக்கிய வாதனை தன்னையுந் தவிர்த்துத்
 தமந்தினைக் கடந்துணர் சாக்கிய நாக்கிச்
 சாக்கியந் சான்றொடத் தமிழ்துளின் றெனிருந்
 தற்சொரு பழம்பய சயித்துளில் ஒன்றத்,
 தூக்கின நற்சொரு பாகந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

முன்னவ னேமுடி வேஅடி யேனை
 முடிவில்இன் பத்துற முழுத்துபேர் உததி.
 அன்னவ னேஅக நிறைந்தஆர் அமிர்தே
 அண்டம்என் திருசுரா சரம்அள வற்ற
 பின்அவன் ஏகம்எல் லாம்ஒரு மொழியிற்
 பிறிதறத் திகழுகின் பேர்ஒளி ஆகச்,
 சொன்னவ னேசொரு பாகந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

கடல்உறு திரைநுரைக் கணம்மழந் தடங்கக்
 கனைகடல் எழுந்தடங் காவகை போல,
 உடல்உயிர் உளர்விவை யுளில்எழுந் தடங்க
 ஒன்றினில் அடங்குதல் உதித்தல்தில் லவனே,
 விடல்அரும் வினைஇருள் இடைஅலம் வருவேன்,
 விடுகண் புடர்கெட வெளிப்பட வந்த
 சுடர்ஒளி யேசொரு பாகந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

இடவிய படத்தினில் எழுதுசித் திரங்கள்
 எம்மையில் படைகள் போலிருந் தானும்,
 தடவிய பொழுதில் அப் படம் அல தில்லாத்
 தன்மைய தெனஇறை தந்தமெய் விழியால்,
 திடவிய திருஉரு அல்லது காணேன்,
 திருஅருள் பெறத்தவன் செய்தவர்க் கல்லால்
 தொடர்வரி யாய்சொரு பாகந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

மாயவ னேவடி வில்லிதோர் வடிவே
 வடிவுகொண் டவனிலில் வந்தென் யாண்ட,
 தாயவ னேமிகு தத்துவப் பயனே
 சங்கரன் மால் அயன் நமக்கரும் பொருளே,
 வாயவ னேஅடி யேன்மறத் தவனே
 வாக்கொடு மறம்புற நோக்குதற் கரிய.
 தாயவ னேசொரு பாகந்தச் சுடரே
 சுந்தர னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

சொருபாகந்த கவையிகள திருப் பள்ளி எழுச்சி ரற்றிற்று

தத்துவப் பிரகாச நாயனார் திருப்பள்ளி எழுச்சி.

—o—o—o—

வாழிய வாழிய மறைமொழி முடிவே
 மக்களு மனைகியுஞ் சுற்றமும் பொருளும்,
 ஆழ்கய மதனிகடத் தாமரை யினினை
 ஆகிய இயல்பினை அழகுறக் காட்டி,
 வீழ்தரும் ஊன்உயிர் வேறும்அர் படியே
 விளங்கிட அருள்செய்து கிண்ணவர் எல்லார்,
 தழவும் அரியபொற் ருத்தினை தருவாய்
 தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே,

மாகரு முரிவரு மறைகளும் அறியா
 வளங்கெழு நாமரை மலர்அடி அடியேன்,
 சேகர மிகையினில் அழகுநர் சேர்த்துத்
 திகழ்கள வுங்கள வுங்கெட வைத்துப்.
 போகரு மையும்வர அருமையும் நிகழும்
 புறாஅறு தொம்பதத் துரிசறு கரியைச்,
 சாகரத் ததில்கள்து தந்தருள் பவனே
 தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

பண்ணு மதத்தினைப் பார்ப்பை அடியேன்
 பார்த்தது கண்டிலேன் பார்க்கும்அக் கரியே
 கண்டனன் எனஅதிற் கண்டெனிகைகால்
 கடைநடு முதல்திரு புறம்பின்முன் கீழ்மேல்.
 உண்டுகொ லோளா ஒன்றையுங் காணான்
 ஒழியறும் அறியதென் ஏழில்தரு ளளவே
 தன்அவன் தினைஅடி தந்தருள் பவனே
 தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

பொக்கிய உலகுடல் சாக்கியம் ஆக்கிப்
 பொருத்திட அடியனுக் கிருந்தமை உரைத்த.
 வாக்கியங் கேட்டது மாற்றிய பின்னே
 மன்னியபாபுந் தென்னாவத் தவனே,
 பாக்கிய பற்றா வந்தபின் அருளார்
 பயம்அறு காவகை யதுரம் பொருள்த்.
 தாக்குதல் ஒழிந் தொழிதரு பவனே
 தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

அயனெழு மாயவன் உலகுநன் அவர்க்கே
 அருளுநன் மாற்றுதல் நினதருள் ளளவே,
 பயன்உடை மொழிசெயிப் புலத்துமுள் அறிந்த
 நான்அவ ராய்அறு பவித்ததும் அன்றிப்.
 பயன்உடை உருத்திரன் மகேசனும் ஆக்கிப்
 பழித்தபின் சநாகீவம் அளித்ததும் பழித்தாய்,
 சபம்உறும் அறிந்நாய் பொருள்எனக் கருள்வாய்
 தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

இப்படி இதுஎன இயம்புதல் அரிதாம்

இறைஉறு காரண உபாதியை விழுங்கி,

அப்பொருள் அறிபொருள் ஆகிய பரமாய்

அளவறு பெளதிக முதலும் ஆகி.

எப்பொருள் நிகழுவ தத்துனை அடியேன்

எனையில தாகிய பலங்கெட அருளாம்,

தற்பர ஒளிஎன அருளிய பரனே

தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

என்னிடை நீயுமற் றுன்னிடை யாலும்

இருந்தபின் இரும்பெரும் பெருள்அவை எடையுந்,

துன்னிய உலகமு நீயும்அப் பரிசே

தோற்றிய நிலைமையு மாய்த்துள உன்னை.

மன்னிய கரதல மணிஎனக் காட்டி

வருவது போகுவ தாகும்என் பிறவி,

தன்னைஓர் நொடியினில் வேர்அறுத் தவனே

தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

கீந்தரும் பெரும்பவக் கடலிடை வீழ்ந்து

நெடுங்கரை ஏறுதற் கலமரு வேளை,

எந்திஉன் றிருஅடி ஆகிய கரைக்கே

இளைப்பற இருத்திய அளப்பெருங் கடலே,

வாய்ந்தசிற் கனம்புகுங் காலம்இ தெனவே

வரும்இதம் அளித்தேஎன் பெருமதம் அழியச்,

சாந்திதந் தவெபதம் ஆக்கிய அரசே

தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

விதிமுறை காரிய காரண மாறி

வினம்பிய உயிர்பரம் விளங்கிய அதுபோல்,

உதிதம் தாகிய வாதனை மாறி

ஒளிமண முதலிய நிகர்சிவம் அருளி,

முதியநான் மாமறை முடிமொழி நாலு

முனம்என முறைமுறை இனம் அறவிறந்த.

சதுர்பட இருந்தஅப் படிஇருந் தவனே

தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

பங்கயந் திககரற் குதவிய தெங்கே

பயோதரம் அதர்குல குதவிய தெங்கே,
இங்கிலை ஒழியஎன் செயலும்அப் படியே
என்பிறப் பறுத்தநீ என்பெறக் கடவாய்,
அங்கமோ டெயிர்பொருள் முன்னும்உன் னானவே
ஆயினுங் கொண்டனை அவ்வழி அடியேன்,
சங்கையில் தெரடும்பல தேதும்ற் றறியேன்
தத்துவ னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

தத்துவப் பிரகாச நாயனார் திருப் பள்ளி எழுச்சி முற்றிற்று.

பரிபூர்ணப் பிரகாச நாயனார் திருப் பள்ளி எழுச்சி.

உற்றறி வெழுஉள இருள்அகன் றுபோல்
உதயம்வந் தெழுஉடு ஒளிஅகன் றனவால்,
நற்றுடல் உயிர்பொருள் அப்புடன் கலந்து
நாண்மலர்த் தாள்இனை நாயினேற் கருளிச்,
சற்றென விகவாசக் கிரகர ணங்கள்
சதுர்த்தச செலவுநன் கலப்பழிப் பொன்றிற்,
பற்றுதல் திசைமுகர் பதம்என அருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1

அண்டரும் பரமஎழ அறிவான் றதுபோல்
ஆதவன் எழுஉடு மதியகன் றனவால்,
எண்ணிசை தொறுந்திரிந் தெனையறி யாதே
எயத்தென ஆண்டதை சத்தெனும் அதிலே,
கண்டுகொள் கண்ணெழில் வணம்என இருத்திக்
காமிய தாமதுப் கரணகருடனே,
பண்டில் னனந்தவர் பதம்என அருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே,

2

பத்துடன் நாலையும் பதைப்பற இருத்திப்
 பார்திருந் திவ்வணம் என்றருள் புரிய,
 அத்தம துருவம் தாமின தென்ன
 அதுமிரு சுத்தியிவ் வியத்தமா மாயை,
 உத்தம உருத்திர பதமுநற் ப்ரகிர்தி
 உளதுட லாமுதற் பாழ்சகல் லக்கணை,
 பத்திய தற்பிராக் குன்னன அருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

விரிவுறு காரிய உபாதிகள் எல்லாம்
 வேறுசெய் தறிவிராட் புருடனை எனவுங்.
 கரியது ஆகியின் றன்னவை முழுநங்
 கழன்றன சம்சர்க்க வாக்கியம் அதனாற்,
 துரியம் துனை அறி தொம்பத மகேசர்
 சொல்லுந் புண சேதியில் என்னைப்,
 பரநன விற்கர மணிநன அருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

காலமு ாதுகு நாமமு டேயமுங்
 கண்டனன் என்னிதி ஞாசத மாயை.
 மெலொடு கீழ்பக்கம் மேனிடு பின்புள்
 விரிவுறும் அவைபவம் ஆகிய எல்லாஞ்,
 நாலவும் இரணிய கர்ப்பமும் இதுதான்
 சதாசிவ காலப ரன்கள விதுள்,
 பால்உயர் காரண உபாதிஎன் றருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

இதம்அகம் அறதிரு இவணம்என் றருளி
 எழில்பர சுழுபத்திகா ரணதியற் றதுவாம்,
 அதீதம திதுஅச கல்லக்க ணையால்
 ஆசறு சொல்லுறு பாழ்இரன் டாம்பாற்.
 பொதுவது புகவது போந்தடம் அன்றிப்
 போதமு மழுங்கும்அவ் வியாகிருதம் இறுகல்,
 பதிஉடல் சதாசிவ பராசத்தி அருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

அருவமும் உருவமும் ஆகிய பொருளே
 அதீதம்என் றருளிய தமிழ்த்தது அறிந்த,
 பொருள்உணர் வதுபரம் விசித் வாக்கியத்தாற்
 பொருவிலிற் சொருபந்தற் பதப்பொரு ளதுவாம்,
 இருநிலன் எனமுதல் அருளிய பரிசே,
 எழில்இரு பரணத் தியங்குரு நனவிலி,
 பரம்உற எனதெழு பவம்அறுத் தருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

மலம்அறு குருபதக் கனவினின் மருவு
 மாசறு மாணவ சாத்திகம் அதனாலு.
 உலகமொ டுமிருநன் மாத்திர பரம்ஆய்
 உணர்ந்தது வேப்ரசா பத்திஎன் றருளி,
 நிலவிய பரமம தாய்அனவ முழுது
 நிகழ்ந்திவ எற்கென நெடியவர் முதலே,
 பலஉல ரண்டதும் இதுஎன அருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

சீரார்ச கதசகல் லக்ஷண அதனாற்
 செகமுழு தண்டதொர் செருக்கற மிகவே,
 ஏர்குரு கழுத்தியில் இருத்துப சாந்தம்
 இருபதப் பொருளும்ஒன் ருக்கியின் றெனிர,
 ஓர்உடல் உயிர்அறி ஒன்பர முழுதும்
 ஒன்றுமூப் பாழ்உரை இறந்திடம் அதுவாய்ப்,
 பாரியல் சமைபி ருதுவிஎன் றருளப்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

ஆரண முடிவிலில் அசிபதப் பொருளை
 அருளுமுப் பரண புனாபி ஷேகச்,
 சீரணி அடிகள்என் சென்னியிற் சேர்த்திச்
 செறிநர அகண்டவாக் கியம்அத னால்அப்,

பூண தூரியம்என் மோநகல் விழியாற்
 புணர்குரு சத்தியம் ஆதிஉற் பலத்திற்,
 பார்என நடித்துனில் ஐயிக்கியம் ஆக்கும்
 பரிபூர்ண னேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

பரிபூர்ணப் பிரகாச நாயனார் திருப் பள்ளி எழுச்சி முற்றிற்று.

சொருபாநந்த சுவாமிகள் திரு எம் பாவை.

வெண் டனையான் வந்த இயற்றா வினைக் கொச்சகக் கலிப்பா

எல்லைஇலாப் பாவகத்தால் எத்தனையோ காலமுநான்
 மல்கிய வல்வினையா மாயமலர்ப் பள்ளியிலே,
 புல்லித் துயின்று புரையாய பொய்ப்பிறவித்
 தொல்லைக் களவிற் றுயர்உழந்து சோர்வேனே,
 அல்லிக் கமலத் தயன்மால் அறிவரியான்
 கல்லைப் பிசைந்து களிஆக்கும் விச்சையினாற்,
 சொல்அற்று நின்று சுடரும் உணர்வாக்கி
 மெல்லத்தான் மிக்காணைப் பாடேலூர் எம்பாவாய். 1

நில்லாத செல்வத்தை நித்தம்எ னுங்கருத்தாற்
 பொல்லா விடயத்தே புக்குறங்கு கின்றேனைச்,
 சொல்லான் மனத்தால் தொடர்வரிய நற்சிவம்வந்
 தெல்லே எழில்திகழு மேனீ யதுசாத்தி,
 நல்லாள்ஓர் பாகன்ஆய் நாதன் வலஞ்சுழியான்
 வல்லாளன் என்னை எழுப்பி உணர்வாக்கி,
 ஒல்லாத பாவனையின் உள்ளே உறஅழுத்தி
 எல்லாங் கழற்றியவா பாடேலூர் எம்பாவாய். 2

அஞ்ஞாந முடி அகல்கின்ற ஆர்இருளாம்
 பொய்ஞ்ஞாலம் என்னும் புரையில் துயிலாதே,
 பைஞ்ஞான் அரையான்நல் பார்ப்பதிஓர் பாகத்தான்
 எஞ்ஞாந முங்கடந்த என்னை வலஞ்சுழியான்,

செஞ்சூரி நென்னத் திகழும்பொற் சேஅடிகள்
 அஞ்சூந் மாய எழுந்ததுகாண் ஆயிழைநீர்,
 மெஞ்சூநம் ஆகநமை வேதித்த மெய்அருளே
 பஞ்சூ உனம்உருகிப் பாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 3

அழியாமை என்னும் அழியாத மாயப்
 பிறியா வினையில்இனந் துஞ்சுதியோ பேதாய்,
 முறியாத இன்ப முழுவெள்ள புள்ளோள்
 செதிவானைத் தான்ஆகச் செய்யும் பெருமான்,
 சிறியோமை ஆண்டருளுந் தேசிகன்ஆய் வந்தான்
 வெறியூர் குழன்மடவாய் வெய்யதிருள் மாண்ட.
 நறியாய் எழுந்ததுகாண் ஆகந்த வெள்ளக்
 குறைபா நிறைவினையே கூறேல்ஓர் எம்பாவாய். 4

கோதாடும் இன்சொற் குதலைக்கி ளிமொழியார்
 வேதான மையலிலே வீழ்ந்தே கிடப்பேனை,
 ஞாதாஅ ருஞ்சிவன் நாதன் வலஞ்சுழியான்
 பாதார விந்தப் பராஅமிர் தம்பணித்து,
 மாதா எனமுன்னி வந்தெடுத்தாட் கொண்டருளிப்
 பாதாளம் ஏழ்உலகும் மேல்நில்நிலமும் பாளவையும்,
 நீதான் எனஅருளி நித்தமார் தன்நிலைமை
 ஓதாமை ஒதியவா பாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 5

மேன்மை குலங்கல்வி விழுப்பம் எனுஞ்செருக்கால்
 மாகம்எ னுமையலுளே வாளா கழிவேனை,
 நான்மறைகள் நாடரிய நற்சிவன்ஓர் மானிடனாய்
 வானவரும் காணா மலர்அடிஎன் சென்னியிசைத்,
 தான்அமர வைத்துத் தயியேனை ஆண்டருளி
 ஞானம்உடன் தோயம்அற ஞாதுருஅஞ் ஞானம்அழித்,
 நானமு பூதினையும் அங்கே அறவியுங்கித்
 தான்முழுதும் ஆனவா பாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 6

மண்ஆகி வான்ஆய் வளிஆய் எரிநீர்ஆய்
 என்ஆகி எல்லா உவுயிர்க்குயிராய் நின்றனை,
 நண்ணாது நாயேன் நடலைப் பிறவிதனில்
 புணமுடி வைத்த புழுஆர் குரம்பையினின்,
 றெண்ணா தழிவேனை எந்தை வலஞ்சுழியான்
 கண்ணார் அமிர்தன் கழல்காட்டி ஆண்டருளி,
 உண்ணார் உணர்வாக்கி ஸ்வரிய பாவனையும்
 பண்ணா அழித்தானைப் பாடேலார் எம்பாவாய். 7

முத்தனை மூலத்த னிச்சுடரை முற்றுமாஞ்
 சுத்தனைச் சோதிசொ ரூபநந் தக்கடலை,
 எத்தன்மை யோருக்கும் எய்தரிய சேஅவடியை
 இத்தன்மை யோர்கிறியோர் என்னுத னித்தருளும்,
 பித்தனைப் பேதம் அபேதம் உபயம் ஁ற
 ஒத்துணர்வே ஆக்கி ஒழியா நிறைவளித்த,
 நித்தனை நின்மலனை நீடொளியை நிர்க்குணனை
 அத்தனை ஆர்அமிர்தைப் பாடேலார் எம்பாவாய். 8

தானே முழுதாய்த் தழைத்துமுத லில்சிறையா
 வானோர் பெருமான் வலஞ்சுழியான் என்றென்றென்,
 ஁னே அரும்பி விழுந்தெழுந் தோஅலறேன்
 வானோரு மண்ணோரு மற்றெவரும் தாம்அறியாத்,
 தேன்ஆர் மலர்அடிஎன் சென்னியி னிற்பொறித்து
 நான்ஆகி நின்றந டுவநி லைஅழித்துத்,
 தேனே அமிர்தமே கன்னல்சேர் இன்சுவையே
 கோனே ஆய்நிறைவா கூறேலார் எம்பாவாய். 9

கல்வினனும் பல்கடலில் கானல்அமிர் தம்பருகி
 எல்கையில்பல் சமயத் தெய்த்தே கழிவேனை,
 அல்லல்அறத் தன்கருனை ஆர்அமிர்தத் துள்அழுத்தி
 நல்லமலர்ப் பாத நாயேற் கினிதளித்துச்,
 செல்லல்அறத் திருத்தித் தேற்றி உணர்வாக்கி
 மெல்லலியோ மத்தழுத்தி மிருவே தகத்தே,
 செல்ல அளித்த சிவபெருமான் தன்கருனை
 எல்கையி லாதலா பாடேலார் எம்பாவாய். 10

கற்போலு நெஞ்சங் கரையக் கருதியான்
 இப்பால் உருவாகி என்னுள் புகுந்தருளித்,
 தற்பாற்படுத்திச் சூர்அழித்துத் தான்எனக்குச்
 சொற்பால் மகப்பால் சுருதிப்பால் என்றியம்பும்,
 அப்பாலைக் கப்பால்அவ ஆரந்தம் ஆக்கியஅப்
 பொற்பே நினைந்து புதைத்தஹிப் போதகந,
 அப்பா அடிபேனை ஆண்டசொரு பாநந்தா
 ஒப்பார் இலாதாய் என்றூடேல்தர் எம்பாவாய். 11

கனிபாத இன்பக்க னியாகும் அன்பர்க்
 கொளியாகும் அமலாதார்க் குள்ளத்தே நின்றும்,
 வெளியாகான் நாயேனை மீட்டவா சொல்லிக்
 கனிபாது பாவிபேன் கல்என்ன நெஞ்சின்,
 ஒளிகி உண்ணின் றுருக்கிக்க னைத்தான்
 அனியோ அளவில்லை அந்தோ தரியேன்,
 தெனியாகி ஒத்துணர்வாய்த் தேன்னறுஞ் செய்ய
 அனியேர் அயிர்வைமுகக் தாடேல்தர் எம்பாவாய். 12

ஒன்றுகி வேராய் உருவாய் அருஆகி
 அன்றுகி யாமாய் அழிவாகி ஆக்கமும்ஆய்க்,
 குன்றாத சீர்ஆய்க் குறைவாய் நிறைவாகி
 நின்றான் உயிர்கட் குமிராய் ஒழிவின்றி.
 என்னுள்ளன் எம்மைப்போன் மாணிடனாய் வந்தருளிப்
 பொன்னுமே நாயேனைப் போதவ டுவாகத்,
 தந்தான் இனைஅருளில் அல்லதுசா ரஒண்ணு
 எந்தாமத என்அரசென் ரூடேல்தர் எம்பாவாய். 13

எங்கோன் வலஞ்சுழியான் என்றென் நிராப்பகலா
 நங்கோல் வளைசோர நாயேற்கு முன்வந்து,
 தங்கோலங் காட்டித் தயிபேற் கறிவருளி
 அங்கே அயிர்தூறும் ஆகந்தத் துட்கலந்,
 தங்கே எமைச்செய்த தென்னென் பறடுத்துரைப்போம்
 அங்கோர் அவனை அறியாதார் மால்அயனும்,
 இங்கே இவர்அறிதல் பித்தென் றுலகரற்ற
 நங்கோன் அருங்கடல்சேர்ந் தாடேல்தர் எம்பாவாய்.

ஆரா அமிர்தை அடியேற் கெளிவந்த

பேரா ஒளியைப் பிதற்றி வினைதோறுந்.

நீரா உருகிஎன் அவிநெ டுங்கண்கள்

சோரா விதிர் விதிராச் சொல்தளர்ந்து மெய்அரும்பத்.

நாராய் எனஅவ்வேன் தாபரியேன் மேன்மேலும்

ஆராக நான்உன் அடியார்கண் முயர்அந்தோ.

தீராத வினையைத் தீர்த்த சிவக்கனியே

ஆராத அன்பை அருளேல் ஓர் எம்பாவாய். 15

பொன்னார் அடியானே போற்றினர்க்கு மெய்ப்பொருளே

அன்னார் அமிர்தத் திரளே அடியேனைக்,

கண்ணார் உரித்த கருணைத் தடங்கடலே

அன்னேநான் ஆவா அறியேன் அழித்தொழிந்தேன்,
பன்னா அமிர்தப் பரங்கருணைத் தேன்பருகி

நின்ஆர் அடியவரு நீயுமள முந்தருளி,

என்ஆவல் திரளழி லாருங் கூட்டத்தை

மன்னே யருள்மற்று வேண்டேல்ஓர் எம்பாவாய். 16

வாளோர் பிரமன் புரந்தரன்மால் மற்றெவருங்

காளே படர்ந்துலர்ந்தும் புற்றெழுந்துங் காண்பரியான்,

ஊளே வடிவாய் உழலும்எனைத் தான்வந்து

தேன்ஆர் மலர்அடிஎன் சென்னியி னிற்சேர்த்து,

நாளேநீ என்றருளி நம்மைஅழித் தாட்கொண்ட

காளே அமிர்தே கரும்பே எனவிரும்பி,

ஊளேஉருகி ஒழியாத நற்சொருபத்

தேனே பருகிமகிழ்ந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 17

தோற்றும் பொருள்முதும் என்கண்ணில் தோற்றியபின்

ஆற்ற அவைமுவதும் யானே பிறிதில்லைத்,

தோற்றும் பொருளுஞ் சொருபம் எனஉரைத்தாய்

ஏற்றிய இப்பொருள்நீ ஆமாறென் என்றார்க்குத்,

தோற்றுவதுன் கண்ணாலே பார்த்துத் துணியின்அல்லாற்,

சாற்றுவதென் அந்தோ சங்கரா ஆற்றுகிலேன்,

தேற்றத் தெனிலே திகழ்ந்துருகா என்மனக்கல்

ஊற்றத்தை ஒலக உருகேல்ஓர் எம்பாவாய். 18

அண்ணா அமிர்த அடியேனை ஆண்டருளிக்
கண்டுகி என்நன் கருத்தழித்த கற்பமே,
உண்ணா அமிர்த உடையாளை உன்னைநான்
கண்டூரக் கண்டு களித்தேன் கருதரியாய்,
பெண்ணா அலிஉருகோ ஆனோ பிறவெவையோ
வெண்ணுவி யாய்என்றூர்க் கென்உரைக்கேன்
[எம்பெருமான்,
விண்ணோர் அபர விளைபேனை ஆண்டதிறம்
அண்ணா அடியேற் கருளேமூர் எம்பாவாய். 19

போற்றிஎன் சென்னிபொ றித்தநற் சேஅடிகள்
போற்றிஎன் சிந்தைப்பு ரைஅறுத்த பொன்அடிகள்,
போற்றிஎன் உள்ளம்பு குந்தம் லர்அடிகள்
போற்றிஎன் உள்ளம் அழித்தசெம் பொன்கழல்கள்,
போற்றி உணர்வாகி நின்றபொன் தாமரைகள்
போற்றினி வேமமும்ஆயப் போய்மிகுத்த பூங்கழல்கள்
போற்றிகு றையாகி றையாத பேர் இன்பம்,
போற்றி புகழ்ந்துருகி ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய். 20

சொருபாநந்த ஸ்வாமிகள் முதல் திரு எம் பாவை முற்றிற்று.

சொருபாநந்த ஸ்வாமிகள் இரண்டாந் திரு எம் பாவை.

சென்னைபாந வந்த இயற்றா வினைக் கொச்சகக் கவிப்பா

ஓத அறிதென் றுபவிடதங்கள் ஒதுபொருள்
பாதம் அளித்த பரிசின் யாம்பாடப்,
பேதைவர் போலத் துயிலுதிவோ பெய்வனையாய்
நாதன் திருநாமங் கேட்டலுமே நாட்டங்கள்,

ஒதம் எடுப்ப உரோமஞ் சிலிர்த்துருஞ்
 குதன கொங்கைச் செயல்சொல்ல லாம்அளவோ,
 ஈதே அருள்பெற்றாய் ஆரே இவன்அல்லால்
 மாதே வணியந்து வாழ்த்தேலூர் எம்பாவாய். 1

சிட்டம ஹப்பொருள்தன் சீர்அடியார் கூட்டத்தை
 எள்தடனைப் போதும் பிரியாய் இதுகால,
 மட்டலர் கோதாய் வளருதியோ மாதர்
 எட்டியோ சந்துக் கிரவிக்கு மின்மினிபோ,
 கட்டக்கு னப்படிநீர் கங்கைப்பு னற்கொப்போ
 வட்ட உருவன் அடியர்குழா நான்குடு,
 மட்டமோ ஈதொழிய வாய்வந்த வாறுங்கள்
 இட்டமே சொல்லும் எமையேலூர் எம்பாவாய். 2

இந்திரசா லப்பி றப்பறுக்க எம்டோல
 வந்தபெருமானை வாழ்த்துதொறும்
 [வாழ்த்துதொறுஞ்,
 செந்தழல்சேர் மெழுகாஞ் செல்வி கடைதிறவாய்
 எந்தரமும் அன்புக் கிசையாதே ஆயிடினு,
 முந்தும்உரை பொய்யாமை உண்டாக எங்கட்டுங்
 கந்தமலர்ச் குழலி கைதவம் அல்லகாண்,
 சிந்தையில் உண்மை திருஉள்ள மேஅறியும்
 எந்தம் விருப்பமும்இங் கீதேலூர் எம்பாவாய். 3

திண்ணம்ஆ ஆனோ அலியோ தெரிவையோ
 வண்ணந்தான் செய்த்தோ வெளிதோ மரகதமோ,
 அண்ணிதோ சேய்த்தோ அருவோ உருவோஎன்
 றெண்ணி அறியா திமையோர்கள் ஏமாக்கக்,
 கண்ணதிரே வந்தாண்ட கண்ணைக்க ருமணியைப்
 பண்ணைச் சுவையின் பயனையாம் பாடஉன்,
 கண்ணுந் துயிலுமோ கண்ணார் அமிர்தான
 வண்ணனை வாய்ஆரப் பாடேலூர் எம்பாவாய். 4

வாட்டடங் கண்ணி வளருதியோ வானவர்கள்
 கேட்டும் அறிவரிய கேடில்லி முப்பொருள்தான்,
 காட்டிக்க முல்எமது கண்களிப்பச் சென்னிமிசை
 சூட்டிக்க கணங்கள் எல்லாமுந் துஞ்சும்வகை.

மீட்டன் ரகுந்தன் மெய்உணர்மெய்கு ஞான
நாட்டம் அளித்த நலனு நனில்தோறும்,
வாட்டடம் கண்பனிப்ப வாய்ஆர நாம்பாடித்
தீட்டு துதலாய் திறவேல்ஓர் எம்பாவாய்.

5

எல்ல இருவர்க் களப்பரி தாய்கின்று
சொல்லும் பொருளுங் கடந்த சுடர்ஒளிரும்,
அல்லல் பிறவிஅற ஆர்அருளால் ஐம்புலனும்
புல்லத் திருமேனி சாத்திப் பொலன்கழல்தந்,
தெல்லையில் இன்பத் தழுத்தி எமைஆண்ட
வல்லபம் பாடி வழுத்த மடமாதே,
கல்லும் உருகாதோ கண்ணுக்குங் கண்ணாளை
எல்லாம்ஆய் அல்லாளைப் பாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 6

வேதமு டிவுக்கு மேலாய விண்ணவர்க்கும்
ஈதென் றுணர்வரியான் எங்கட் கெளிவந்த,
நாதனை அல்லல் நவினாய்நல் அன்பர்சொலுங்
கீதம் அலால்செவியில் கேளாய்கீ கேள்தொறுங்கண்,
ஒதம்எ டுக்க ஒழியாய் உடையான்சீர்
ஒத உணராது லகத்தார் போல்நீயுஞ்,
சீதம் லர்அமளி சோப் பெறுத்யோ
மாதேது மில்உணர்ந்து வாழ்த்தேல்ஓர் எம்பாவாய், 7

ஆதிம றைப்பொருட்குன் அன்புடைமை எப்போதும்
மாதே குலவும் பரிசு மறந்தனையோ,
மேதினியோர் அந்தரத்தில் உள்ளோர் விகம்புள்ளோர்
பாதலத்தோர் இயாவர்களுங் காணுப்ப ரஞ்சுடர்இப்,
புதலத்தே போந்தருளிப் பொன்னங் கழல்அளித்த
நீதிஎனா நின்று நெடும்போது மின்கடைக்கே,
ஒத உணராய் உடையானுக் கன்புடைமை
ஈதே இருக்கும் பரிசேல் ஓர் எம்பாவாய் 8

மாயவற்கும் போதின் மறையவற்கும் வானவர்க்கும்
ஆயம் றைக்கும் அரியாய் எமக்கெளியாய்,
நேயமிக நினைந் தினைதோறு நெஞ்சருகத் | கண்ணீர்,
துயசொரு பள்ளன்றுயாஞ் சொல்லுதோ றுங்

பாய நினது பழஅடியார் எங்கட்கு
 நாயகர் ஆகஅந் நாயோந் தலையாலே,
 துய அவர்பதத்தால் ஏவுந்தொ ழில்செய்ய
 ஏயிற் பிறவி இனிதேல்ஓர் எம்பர்வாய். 9

ஆராய மேனாள் அடியு மணிமுடியு
 நாரா யணருக்கும் நான்முகர்க்கும் ஒண்ணாத,
 சீரானைச் செப்புவகை என்னென்று முன்னமறை
 ஓர் ஆ யிரமுகத்தால் ஓத உருநாம்,
 நேராக இல்லாத நிர்க்குணனைச் சொற்கொடுநாம்
 பேர் ஆ யிரம் உடையான் என்றுரைத்தோம்
 பேதமையால்,
 ஓர்நாமம் ஓர்உருவம் ஒன்றும்இலா ஒண்கடரை
 ஆர்நாம் பரவ அறிந்தேஓர் எம்பாவாய். 10

வாசம லர்ப்பொய்கை புக்குவ னைக்கரமுந்
 தூகங்க லனும் ஒலிப்பத்து நுமளன்பாய்ந்,
 தீசர்க்கும் ஈசன்என் றேமறைகள் ஏத்துகின்ற
 தேசன்தி ருமேனி சாத்தித்தி ருஅருளால்,
 பாசம் அறநயநப் பங்கயத்தால் பார்த்தருளிக்
 கூசாமற் சென்னிமிசை வைத்துக் குரைகழல்கள்,
 வசகம் ஒன்றினால் வாசம் கோசரத்தைப்
 பேசிய வரபாடி ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவி அறுத்தருள ஆர்அருளால்
 பார்த்த திருநயநப் பங்கே ருகம்பாடிச்,
 சேர்த்த திருக்கை மலர்பாடிச் சென்னிமிசை
 ஆத்தமா வைத்த அருட்சே அடிபாடி,
 ஓர்த்த அருமறைகள் ஓர் ஆ யிரமுகத்தால்
 ஏத்த அரும்பொருள்நாம் ஈதென்று காணஒரு,
 வார்த்தை அருள்செய்த மாவல் லபம்பாடிப்
 பூத்த புனல்தடம்பாயந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 12

அங்கயன்மேல் ஆதலால் ஆர்உயிர்க்கா தாரத்தால்
 எங்குந்து றையாய்தி ருத்தலால் முத்திவருள்,
 சங்கங் குலவுதலால் தண்ணனிபால் தன்கணை
 அங்கமலம்ஆதலால் அங்கமலம் போக்கலால்,

அங்கமுதீர் உண்மையால் அந்தணர்கொண் டாடுதலால்
எங்கோனே என்ன எழிலார் இருஞ்சுனையின்,
மங்காமை நம்மை வலிந்தரள வந்தருளும்
பங்கே ருகம்பாடி ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய் 13

ஒசையாய் ஊராய் உருவாய் உறுகவைவாய்
வாசம்ஆய் வாக்காய் மகம்ஆகி மன்உயிர்ஆய்ப்,
பாசம்ஆய் வீடாய்ப் பகல்ஆய் இரவாகி
நசன்ஆய் யாவாக்கும் எல்லாம்ஆய் அல்லாத,
தேசன் சிறியற்குச் செம்பொற் கழல்அளித்த
நேச அருளை நினைந்து நினைந்துருகி,
நசனை வாய்ஆர எப்போதம் யாம்பாடி
வாச மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 14

வாணயநம் பணிக்கும் வாழ்த்து மகங்கவர்ந்தான்
ஆன்அலி பெண்துல்லான் எனினும் அழகியவா,
காணீர்என் கண்ணுலே என்னுங் கனிகூரு
நாணம் இழந்தான் நறுநுதலார் தன்ககையுங்,
காணுள் கலைபேணுள் கற்பனையுந் தான்கேளான்
ஊண்நாணும் உறக்கும் ஒழிந்தான்மற் றும்பரையும்,
பேணுள் இவனைஇங்ஙன் பித்தேற்றும் பெற்றியனைத்
தாணுனை யாம்பாடி ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய். 15

வானகமும் வையகமும் எல்லாம் றையபொருள்தான்
போனகம்ஆக் கியவா போலப் புணரிளலாம்,
பாணம் பருகி எழுந்து பரன்போல
வாளை அறநிறைந்து மாமாயா வல்லிஎன,
மேனி மிகக்கருகி மெய்உளம்போல் வில்விட்டு
ஞானம்போன் மின்னிஅரு நான்மறையின்
எழுமங்கித், |
தான்அந்தம் இல்லாதான் தந்தஆ நந்தத்தை
மானப் பொழியாய் மறையேல்ஓர் எம்பாவாய்.

வானேருங் கோனும் மறரோனு மாலோனும்

ஏனேருங் காணு விறைவன் திருஅருளால்,
ஞானோ தயமுள்ளர் ஞாலம்போல் ஞாயிறெனும்
பாநூ தயத்தில் பனிமதிபந் தாரகையாம்,
மீள்ஏ குவபோல் விழியால் வினைநீக்கி

ஊனோர் உயிர்உடைமை கைக்கொண்

டொருமொழியால்,]

தானாகத் தந்தருளும் தம்பிரான் தான்பாடி

மானே மலர்த்தடம்பாயந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 17

மிதியானஞ் சென்னியிசை வேதா கமங்கள்

இதிகாசம் எல்லாம் எடுத்துரைத்த இன்பக்,

கதிகாண நாமுமல்லாங் கைக்கனியோல் காட்டி

விதிபோனு மானும் விடைபோனும் ஒன்று.

முதியோர் பரவிவரு முவர் பதமும்

மதியும் எனநம்மை வாழ்வித்த நாதன்,

பதியா நமக்களித்த பங்கவத் தான்பாடி

மதுஆர் மலர்த்தடம்பாயந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 18

அந்தா மறரஅயனு மானும் அறிவரிய

செந்தா மறரப்பதநஞ் சென்னி உறச்சேர்த்திச்,

சிந்தா குலத்தீரச் செய்து செழுஞாந

நந்தா அமித்தான தன்னைஞா நக்கன்தந்,

திந்தாபார் என்றருளி இப்படியே நாம்வாழத்

தந்தாணை பாடித் தழுதழுத்து நாட்டீர்,

சிந்தா உருகாநஞ் சிந்தை கனிகூர

நந்தா மலர்த்தடம்பாயந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 19

அன்னையே வேண்டு மகப்போல் அடியேங்கள்

உன்னை இரப்போம் உவந்துவந் துள்ளத்தால்,

நின்அன்பர்க் காள்ஆய் வாம்நித்தம் பணிசெயநின்

பொன்னங் கழல்கட் புலன்விட்டுப் போகாதே.

மன்ன மகங்களிப்ப வாய்ஆர வாழ்த்திடநின்
 சின்னங்கள் கேட்பச் செவிசின்மை தீமெழுகே,
 என்ன உருக அருகுதியேல் எம்பெருமான்
 இன்னம் பிறக்கை இவ்வேல்ஓர் எம்பாவாய். 20

தாரணி வான்முழுதுந் நந்தாய் சரண்போற்றி
 பார்அணியப் பண்ணுநின் பாதம லர்போற்றி,
 ஓர்அணுவாம் அண்டமான ஓங்கும் பதம்போற்றி
 னேர்அணுவும் அண்டமா நேரியதாந் தாள்போற்றி,
 காரணத்தின் காரணமாங் கண்ணை கழல்போற்றி
 ஆணத்தின் மெய்ப்பொருளாம் ஆதி அடிபோற்றி,
 பூரணபோ தச் சொருபு போற்றிஅடி போற்றிஎன்
 றேர்அணவு மார்஑றிநீர் ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய், 21
 இன்னடங் திரு எம் பாவை முற்றிற்று.

சூழிக் கொடுத்த நாச்சியார் என்னும்
 ஆண்டாள் பாடிய திருப் பாவை.

மார்஑றிந் திங்கள் மதிநிறைந்த நல்லாளால்
 தீர்ஆடப் போதுவீர்! போதுநீனே நேர்இழையீர்,
 சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சீறுநீர்காள்
 கூர்வேல் கொடுந்தொழிலின் நந்தகோ பன்ருமரன்,
 ஏர்ஆர்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்
 கார்மேளிச் செங்கண் கதிர்மதியம் போல்முகத்தான்,
 காரா யணனே நமக்கே பறைதருவான்
 பரேரார் புகழ்ப் படிந்தேல்ஓர் எம்பாவாய். 1

வைவத்து வாழ்வீர்கான்! நாமும்நம் பாவைக்கு
 செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பால்கடல்உள்,
 பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி
 நெய்உண்ணோம் பால்உண்ணோம் நாட்காலை நீர்ஆடி,
 மையிட் டெழுதோம் மலர்இட்டு நா முடியோம்
 செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறியைச் சென்றோதோம்,
 ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தையையும் கைகாட்டி
 உய்யுமா நெண்ணி உகந்தேலுள் எம்பாவாய். 2

ஒங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
 நாங்களும் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆடினால்,
 தீய்கின்றி நாடெல்லாம் திங்களும் மாரிபெய்து)
 ஒங்கு பெருஞ்செந்நெல் ஊடுகயல் உகளப்,
 பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு ஊன்படுப்பத்
 தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முகைபற்றி,
 வாங்கக் குடம்பிறைக்கு - வள்ளல் பெரும்பகைக்கள்
 நீங்காத செல்வம் விறைந்தேலுள் எம்பாவாய் 3

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றும்நீ கைகரவேல்
 ஆழியுள் புக்குமு கந்துகொடு ஆர்த்தேறி,
 ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
 பாழியந் தோள்உடைப் பற்பநா பன்மையில்,
 ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்த்து
 தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்,
 வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
 மார்கழி நீர்ஆட மகிழ்ந்தேலுள் எம்பாவாய். 4

மாயனை மன்னுவ டமதுரை மைந்தனை
 தூயபெ ருநீர் யமுனைத் துறைவனை,
 ஆயர்கு லத்தினில் தோன்றும் அண்ணினக்கை
 தாவைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதனை,
 தூயோம்ஆய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது
 வாயினால் பாடி மகத்தினால் சிந்திக்கப்
 போய பிறையும் புருதருவான் நின்றனவும்
 தீயினில் தூசாகும் செப்பேலுள் எம்பாவாய். 5

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புன்அரையன் கோயிலில்
 வெள்ளை விளிசங்கின் பேர்அரவம் கேட்டிலையோ,
 பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பேய்முலைஞ் சுண்டு
 கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் கால்ஒச்சி,
 வெள்ளத் தரவில் துயில்அமர்ந்த வித்தினை
 உள்ளத்துக் கொண்டு முறிவர்களும் யோகிகளும்,
 மெள்ள எழுந்து அரிஎன்ற பேர்அரவம்
 உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேல்ஓர் எம்பாவாய். 5

கீசகி சென்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தம்கலந்து
 பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணை,
 காகம் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
 வாசந றுங்குரூல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்,
 ஓசை டடுத்த தயிர்அரவம் கேட்டிலையோ?
 நாயகப்பெண் பிள்ளாய்! நாரா யணன்மூர்த்தி,
 கேசலனைப் பாடவும்நீ கேட்டே கிடத்தியோ
 தேசம் உடையாய் திறவேல்ஓர் எம்பாவாய். 7

கீழ்வானம் வெள்ளென்(று) எருமை சிறுவீடு
 மேய்வான் படுத்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்,
 போவான் போகின்றாரைப் போகாமல் காத்து) உன்னைக்
 கூவுவான் வந்துநின்றோம் கோதுகலம் உடைய,
 பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு
 மாவாய் பிளந்தாளை மல்லரை மாட்டிய,
 தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
 ஆஅஎன் குராய்க் தருளெல்ஓர் எம்பாவாய். 8

தூமணி மாடத்துச் சுற்றும்வி ளக்கெரியத்
 தூபம் கமழத் துயில்அனைமேல் கண்வளரும்,
 மாமன் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
 மாரீர்! அவனை எழுப்பீரோ? உம்மகள்தான்,
 ஊமையோ? ஆன்றிச்செ விடோ? அநந்தலோ?
 ஏமப்பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டா?ளா?,
 மாமரவன் மாதவன் வைகுந்தன் என்றென்று
 நாமம் உலவும் நவின்றேல்ஓர் எம்பாவாய். 9

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்
 மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்,
 நாற்றத் துழாய்முடி நாராய னான்நம்மால்
 போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்,
 சுற்றத்தின் வாய்விழ்ந்த கும்பக ரணனும்
 தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானே.
 ஆற்ற அநந்தல் உடையாய் அருங்கலமே
 தேற்றம்ஆய் வந்து திறவேல்ஓர் எம்பாவாய். 10

கற்றுக்க நவைக்க ணங்கன்ப கைறந்து
 செற்றார் திறல்அழியச் சென்று செருச்செய்யும்,
 குற்றமொன் றிலினாத கோவலந்தம் பொன்கொடியே
 புற்றா வல்குல் பனமயிலே போதராய்,
 சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
 முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாடச்,
 சிற்றுதே பேசாதே செல்வப்பெண் டாட்டிநீ
 எற்றுக்கு றங்கும்பொ ருளேல்ஓர் எம்பாவாய். 11

கணைத்தினங் கற்றெருமை கன்றுக் கிரங்கி
 நினைத்து முனைவழியே நின்றுபால் சோர,
 கணைத்திலம் சேருக்கும் நல்செல்வன் தங்காய்
 பனித்தலை வீழினிள் வாசல் கடைபற்றிச்,
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
 மனத்துக் கிளியாணைப் பாடவுமீ வாய்திறவாய்,
 இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேர்உறக்கம்
 அனைத்திலத் தாரும் அறிந்தேல்ஓர் எம்பாவாய். 12

புள்ளின்வாய் கீண்டாணைப் பொல்லா அரக்கனைக்
 கின்னிக் கணைந்தாணைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்ப்,
 பின்னிகள் எல்லாரும் பாவைக்க ளம்புக்கார்,
 வெள்ளி எழுந்து வியாழன் உறங்கிற்று,
 புள்ளும் சிலம்பினகாண் போதரிக் கண்ணினாய்
 குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீர் ஆடாதே,
 பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய்நீ நல்காளால்
 கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேல்ஓர் எம்பாவாய். 13

உங்கள்பு முக்கடைத் தோட்டத்து வானியுள் [கான்,
 செங்கழுநீர் வாய்கெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் கூம்பின
 செங்கல்பொ டிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்,
 எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேகம்
 நங்காய் எழுந்திராய் நானுதாய் நாஉடைபாய்,
 சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
 பங்கயக் கண்ணாளைப் பாடேல்ஓர் எம்பாவாய், 14

எல்லே இளங்கினியே இன்னம் உறங்குதியோ
 சிலன் றழையேன்மின் கங்கையர் போதர்கின்றேன்,
 வல்லுடன் கட்டுரைகள் பண்டேடன் வாய்அறிதும்
 வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதான் ஆயிடுக,
 ஒல்லீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடைய [கொள்,
 எல்லாகும் போந்தாரோ போந்தார்போந் தெண்ணிக்
 வல்லாளை கொன்றாளை மாற்றுகை மாற்றழிக்க
 வல்லாளை மரயனைப் பாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 15

நாயகன்ஆய் நின்ற நந்தகோ பன்உடைய
 கோயில்காப் பாளே கொடித்தோன்றும் தோரண,
 வாயில்காப் பாளே மணிக்கதவம் தான்றிறவாய்
 ஆய் சிறுமிய ரோழுக்கு அறைபறை,
 மரயன் மனிவண்ணன் பென்னலே வாய்கேர்த்தான்
 தூயியாம்ஆய் வந்தோம் துயிலிழைப் பாடுவான்,
 வாயால்முன் எழுன்னம் மாற்றுதே அம்மரநீ
 கேசரி கைக்கதவம் கீக்கேல்ஓர் எம்பாவாய். 16

அம்பரமே தன்னீரே சோறே அறஞ்செய்யும்
 எம்பெருமான் நந்தகோ பாலா எழுந்திராய்,
 கொம்புநீர்க் கெல்லாம் கொழுந்தித குலவினக்கே
 எம்பெரு மாட்டி யசோதாய் அறிவுராய்,
 அம்பரம் ஊடறுத் தோய்கி உலகலந்த
 உம்பர்கோ மாளே உறங்காது எழுந்திராய்,
 செம்பொன் கழல்அடிச் செல்வா பலதேவா
 உம்பியும் நீயும் உறங்கேல்ஓர் எம்பாவாய். 17

உந்தும தகனிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
 நந்தகோ பாலன் மருமகனே நப்பின்னாய்,
 கந்தம் கமழும் குழலி கடைதிறவாய்
 வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகான் மாதவிப்,
 பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகான்
 பந்தார் விரலின் மைத்துனன் பேர்பாடச்,
 செந்தா மரைக்கையால் சீர்ஆர் வளைஒலிப்ப
 வந்து திறவாய் மகிழ்க்தேலூர் எம்பாவாய், 18

குத்துவி னக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
 மெத்தென்ற பஞ்ச சயநத்தின் மேல்ஏறிக்,
 கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
 வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா வாய்திறவாய்,
 மைத்தடங் கண்ணினாய் நீஉன் மனனனை
 எத்தனை போதும் துயில்எழ ஒட்டாய்கான்,
 எத்தனை ஏனும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
 தத்துவம் அன்று தகவேலூர் எம்பாவாய், 19

முப்பத்து மூவர் அமரர்க்கு முன்சென்று
 கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயில்எழாய்.
 செப்பம் உடையாய்! திறல்உடையாய்! செற்றார்க்கு
 வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயில்எழாய்,
 செப்பன்ன மென்முனைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
 நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயில்எழாய்!,
 உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துள் மனனனை
 இப்போதே எம்மைநீர் ஆட்டேலூர் எம்பாவாய். 20

ஏற்றக லங்கள் எதிர்பொங்கும் ஈதளிப்ப
 மாற்றாதே பால்சொரியும் வன்னல் பெரும்பகக்கள்,
 ஆற்றப்ப டைத்தான் மகனே அறிவுறும்
 ஊற்றம் உடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்,
 தோற்றம்ஆய் நின்ற கடரே! துயில்எழாய்!
 மாற்றார் உனக்கு வலிதொலைந்துள் வாசற்கன்,
 ஆற்றது வந்துள் அடிபணியும் ஆயோனே
 போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலூர் எம்பாவாய்.

அங்கண்மா ஞாலத் தரசர் அபிமான

பங்கம்ஆய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டில்கிழே,
சங்கம் இருப்பார்போல் வந்துத லுப்பெய்தோம்
கிங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போல,
செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல் விழியாவோ
திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தால்போல்,
அங்கண் இரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சரபம் இழிந்தேல்லா எம்பாவாய். 22

மாரிம லுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்

சீரிய சிங்கம் அறிவுற்றுத் தீவிழித்து,
வேரிம மின்பொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
மூரிமி மிர்ந்து முழங்கிப் புறபட்டுப்,
போதும்ஆ போலே பூவைப்பூ வண்ணுடன்
கோயிலின் நிங்ஙனே போந்தருளிக் கோப்புடைய,
சீரிய சிங்கா சகத்திருந்து யாம்வந்த
காரியம் ஆராய்ந் தருளேல்லா எம்பாவாய், 23

அன்றிவ்வு லகம்அ னந்தாய்! அடிபோற்றி

சென்றங்குத் தென்துலங்கை செற்றாய் திறல்பேற்றி,
பொன்றச்ச கடம்உ தைத்தாய்! புகழ்போற்றி
கன்றுகு ணிலாள நிந்தாய்! கழல்போற்றி,
குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம்போற்றி
வென்று பகைகெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி,
என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேல்லா எம்பாவாய். 24

ஒருத்திமகள் ஆய்ப்பி றந்தது) ஒர்இரவில்

ஒருத்திமகள் ஆய்ஒளித்து வளரத்,
தரிக்கிலான் ஆகித்தான் தீங்கு நினைந்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்,
நெருப்பென்ன நின்ற கெடுமாலே உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி ஆகில்,
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருந்தமும் தீர்ந்து மகிந்தேல்லா எம்பாவாய். 25

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழிநீர் ஆடுவான்

மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்,
ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன

பால்அன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்சசந் நியமே.
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
சாலப்பெ ரும்பறையே பல்ஆண் டிசைப்பாறே,
கோவணி ளக்கே கொடியே விதாநமே

ஆவின் இனையாய் அருளேலார் எம்பாவாய். 26

கூடாரை வெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா உன்தன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மாநம்,
நாடு புகழும் பரிசினும் நன்றாக

சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே,
பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாம்அணிவோம்
ஆடை உடுப்போம் அதன்பின்னே பால்சோறு,
முடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்

கூடியி ருந்துகு ளிர்ந்தேலார் எம்பாவாய் 27

கறவைகள் பின்சென்று காமச்சேர்ந் துண்போம்

அறிவொன்றும் இல்லாத ஆய்க்குலத்(து)உன் தன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாம்உடையோம்

குறைவொன்றும் இல்லாத கோவிந்தா உன்தன்னோடு,
உறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க ஒழியாது

அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்,
சிறுபேர் அழைத்தனவும் சீறி அருளாதே

இறைவாநீ தாராய் பறையேலார் எம்பாவாய். 28

சிற்றஞ்சி றுகாலை வந்துன்னைச் சேவித்துன்

பொன்தாம ரைஅடியே போற்றும்பொ ருன்கேளாய்,
பெற்றம்மேய்த் துன்னும் குலத்தில் பிறந்தநீ

குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது,
இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகான் கோவிந்தா
எற்றைக்கும் ஏழ்ஏழி றவிக்கும் உன்தன்னோடு),
உற்றோமே ஆவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்

மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலார் எம்பாவாய். 29

வங்கக்க டல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள்தி குழுகத்துச் சேய்திழையார்சென்றிறைஞ்சி,
அங்கப்ப றைகொண்ட ஆற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தன் தெரியல் பட்டர்பிரான்

[கோதைசொன்ன,

சங்கத்த மிழமாகை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப்ப ரிகரைப்பார் ஈர்திண்டு மால்வரைத்தோள்,
செங்கண்டி குழுகத்துச் செல்வத்தி ருமாலால்
எங்கும்தி ருஅருள் பெற்ற(று) இன்புறுவர் எம்பாவாய். 30

ஆண்டவன் பாடிய திருப் பாவை முற்றிற்று

தொண்டர் அடிப் பொடி ஆழ்வார்
அருளிச் செய்த திருப் பள்ளி எழுச்சி.

ஸ்ரீ சங்க கரதனை துயில் உணர்த்துதல்.
எண் சீர்க் கழி நெடில் அடி ஆசிரிய விருத்தம்.

(பூயன ராகம் = அட தாளம்)

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தனைந்தான்
களைஇருள் அகன்றது காலைஅம் பொழுதாய்,
மதுவிரிந் தொழுகின மாமலர் எல்லாம்
வானவர் அரசர்கள் வந்துவந் தீண்டி
எதிர்திசை நிறைந்தனர் இவரொடும் புருத்த
இருங்கனிற் தீட்டமும் பிடியொடு முரகம்,
அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றவ தெங்கும்
அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே,

கொழுங்கொடி முல்லைபின் கொழுமலர் அணவிக்
 கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் இதுவோ,
 எழுந்தன மலர்அணைப் பள்ளிகொள் அன்னம்
 ஈன்பனி நனைந்ததம் இருஞ்சிற குதறி,
 விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரை பேழ்வாய்
 வெள்அயி றுறஅதன் விடத்தினுக் கனுங்கி,
 அழுங்கிய ஆணையின் அருந்துயர் கெடுத்த
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

சுடர்ஒளி பரந்தன சூழ்திசை எல்லாம்
 துன்னிய தாரகை மின்ஒளி சுருங்கி,
 படர்ஒளி பகத்தனன் பனிமதி இவளே
 பாய்திருள் அன்றது பைம்பொழில் கழுகின்,
 மடல்துடைக் கீறிவண் பாணிகள் நார
 வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ
 அடல்ஒளி திகழ்தரு திகிரிஅந் தடக்கை
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

மேட்டின மேதிகள் தனைவிடும் ஆயர்கள்
 வேய்க்குழல் ஓசையும் விடைமணிக் குரலும்,
 ஈட்டிய இசைதிசை பரந்தன வயலுள்
 இரிந்தன சுரும்பினம் இலங்கையர் குலத்தை,
 வாட்டிய வரிசிலை வானவர் ஏறே
 மாமுநி வேவ்வியைக் காத்துஅவ பிரதம்
 ஆட்டிய அடுதிறல் அயோத்திஎம் அரசே
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

புலம்பின புட்களும் பூம்பொழில் களின்வாய்
 போயிற்றுக் கங்குல்பு குந்தது புலரி,
 கலந்தது குணதிசைக் கண்கடல் அரவம்
 களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புனைந்த
 அலங்கல்அந் தொடயல்கொண் டுஅடிஇணை பணிவான்
 அமரர்கள் புகுத்தனர் ஆதலில் அம்மா.
 இலங்கையர் கோன்வழி பாடுசெய் கோயில்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

இரவியர் மணிகெடுத் தேரோடும் இவரோ
 இரைபவர் பதினொரு விடையரும் இவரோ,
 மருவிய மயிலினன் அறுமுகன் இவனோ
 மருதரும் வசுக்களும் வந்துவந் தீண்டி,
 புரவியோ டெயுடனும் பாடலும் தேரும்
 குமரதன் டம்புகுந் துளண்டிய வெள்ளம்,
 அருவரை அனையநின் கோயில்முன் இவ.ரா
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

6

அந்தரத் தமரர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ
 அருந்தவ முரிவரும் மருதரும் இவரோ,
 இந்திரன் ஆனையும் தானும்வந் திவனோ
 எம்பெரு மான்டன் கோயிலின் வாசல்,
 சுந்தரர் நெருக்கவிச் சாதரர் தூக்க
 தூயக்கரும் மயங்கினர் திருஅடித் தொழுவான்,
 அந்தரம் பாரிடம் இலகிமந் நிதுவோ
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

வம்பலிழ் வானவர் வாய்உறை வழங்க
 மாரிதி கபிலேஷன் கண்ணாடி முதலா,
 எம்பெரு மான்படி மக்கலங் காண்டற்கு
 ஏற்பன ஆயின கொண்டுநன் முரிவர்,
 தும்புரு நாரதர் புகுந்தனர் இவரோ
 தோன்றினன் இரவியும் துலங்கொளி பரப்பி,
 அம்பர தலத்தினின் றுஅகல்கின்ற துஇருள்போய்,
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

ஏதயில் தண்டமை எக்கம் மத்தளி
 பாழ்குழல் முழுவமோ தென்கைகைச கெழுமி,
 கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்
 கந்தரு வர்அவர் கங்குலுள் எல்லாம்,
 மாதவர் வானவர் சாரணர் இயக்கர்
 சித்தரும் மயங்கினர் திருஅடித் தொழுவான்,
 ஆதயில் அவர்க்குநான் ஒலக்கம் அருள
 அரங்கத்தம் மாபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

கடிமலர் கமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ
 கதிரவன் கனககடல் முனைத்தனன் இவனோ,
 தடிஇடை யார்கரி குழல்பிழிந் துதறித்
 துகில்உடுத் தேறினர் குழ்புனல் அரங்கா,
 தொடைஒத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து
 தோன்றிய தோள்தொண்டர் அடிப்பொடி என்னும்,
 அடியனை அளியன்என் றருளிஉன் அடியார்க்கு
 ஆள்படுத் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

தொண்டர் அடிப் பொடி ஆழ்வார் அருளிச் செய்த
 திருப் பள்ளி எழுச்சி முற்றிற்று.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த
 திரு எம் பாவை

வெண் டனையான் வந்த இஃற் றா வினைக் கொச்சகக் கலிப்பா,
 திருச் சிற்றம்பலம்.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்,
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வार्கழல்கள் வாழ்த்திய
 [வாழ்த்தொலிபோய்,
 வீதிவாய்க் கேட்டஜிம விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டங்ஙன்,
 ஏதேனும் ஆகான் கிடந்தான் என்னே என்னே
 ஈதே எந்தோழி பரிசேல்லார் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
 பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே.
 நேசமும் வைத்தனையோ நேர்இழையாய் நேர்இழையீர்
 சீசி இவையுஞ் சிலவோ விடையாடி,
 ஏகம் இடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
 கூகம் மலர்ப்பாதக் தந்தருள வந்தருளுந்,
 நேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
 ஈசனுர்க் கன்பாடியாம் ஆரேல்ஓர் எம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிர்எழுந்தென்
 அந்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்,
 நித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்,
 புத்தடியோம் புன்மைதிர்த் தாள்கொண்டால் பொல்லாதோ
 எத்தோயின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ,
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேல்ஓர் எம்பாவாய். 3

ஒண்ணித்தி லநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ,
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணித்து யின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே.
 விண்ணுக்கொ ருமருந்தை வேதனி முப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கிளிபாலைப் பாடிக்க சிந்துள்ளம்,
 உன்செக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
 தெண்ணிக் குறையில் துயிலேல்ஓர் எம்பாவாய். 4

மால்அறியா நான்முகனுங் காணு மலையினநாம்
 போல்அறிவோம் என்றுள்ள பெரக்கங்க ளேபேசும்,
 பாலன்று தேன்வாய்ப் பகநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்,
 கோமழம் நம்மைஆன் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சிலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்,
 குலம் இடிலும் உணராய் உணராய்கான்
 ஏனக் குழலி பரிசேல்ஓர் எம்பாவாய். 5

மாளேநீ நென்னலை நானாவந் துங்குநீ
 நானே எழுப்புவன் என்றலுமே நானாமே,
 போனதி சைபகராய் இன்னம்பு லந்திற்றே
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்,
 தானேவந் தெம்மைத் தலைஅளித்தான் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்,
 ஊனே உருகாய் உளக்கே உறும்எமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலுந் எம்பாவாய். 6

அன்னே இவையுஞ் சிலலோ பலஅமுரர்
 உள்ளற் கரியான் ஒருவன்இருஞ் சீரான்,
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்னன்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாள் னுமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்,
 என்ஆனை என்அரையன் இன்னமுதென் நெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேன் வெவ்வேறாய் இன்னந்து
 [யினுதியோ,
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வானாகி டத்தியால்
 என்னே துயிலின் யரிசேலுந் எம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்,
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருளை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ,
 வாழிந் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை யாம்ஆறும் இவ்வானோ,
 ஊழி முதல்வன்ஆய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காணையே பாடேலுந் எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப்பு துமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே,
 உன்னைப்பி ரான்ஆகப் பெற்றஉன் சீர்அடியோம்
 உன்அடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே
 [பாங்காவோம்;

அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்,
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேல்ஓர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் எழினுங்கீழ் சொல்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடிபும் எல்லாப்பொ ருள்முடிவே,
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந்து தித்தாளும்,
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டர்உண்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயில்பி னுப்பிள்ளைகான்,
 ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆர்உற்றார் ஆர்அயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேல்ஓர் எம்பாவாய். 10

மொய்யூர் தடம்பொய்கை புக்குழகேர் என்னக்
 கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி,
 ஐயா வழிஅடியோம் வாழ்ந்தோங்கான் ஆர்அழல்போல்
 செய்பாவெண் நீருடி செல்வா சிறுமருங்குன்,
 மைஆர் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆள்கொண் டருளும் வினையாட்டின்,
 உய்வார்கள் உய்யும் வகைஎல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமல் காப்பாய் எமையேல்ஓர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுங்
 தீர்த்தன்னல் திலைச்சிற் றம்பலத்தே தீஆடுங்,
 கூத்தன்தில வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரத்தும் வினையாடி,
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிமுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்,
 பூத்திகளும் பொய்கை குடைந்துகடையான் பொன்பாதம்
 எத்தி இருஞ்சுனைநீர் ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங்கு ருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்,
 தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த,
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்,
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய், 13

காதார் குழைஆடப் பைம்பூன் கலன்ஆடக்
 கோதை குழல்ஆட வண்டின் ஞாமஆடச்,
 சீதப் புனல்ஆடச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருள்கூம் ஆபாடிச்,
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆம் ஆபாடிப்,
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத்தி றம்பாடி ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய். 14

ஓர்ஓருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீர்ஓருகால் வாய்ஓவான் சித்தங்க ளிகூர,
 நீர்ஓருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப் | பணியான்,
 பார்ஓருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத் தான்
 பேர்அரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆம்ஆறும்
 ஆர்ஓருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்கும் வித்தகர்தான்
 வார்உருவப் பூண்முனைபீர் வாய்ஆர நம்பாடி
 ஏர்உருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையான் | மின்,
 என்னத்தி கழ்ந்தெம்மை ஆள்உடையான் இட்டிடை
 மின்னிப்பொ விந்தெம்பி ராட்டிதி ருஅடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலம்பில் சிலம்பித்தி ருப்புருவம்,
 என்னச்சி லைகுலவி நந்தம்மை ஆள்உடையான்
 தன்னில் பிரிவினா எங்கோமான் அன்பர்க்கு.
 முன்னி யவன்மகக்கு முன்சுரக்கும் இன்அருளே
 என்னப்பொ ழியாய்ம ழையேல்ஓர் எம்பாவாய் 16

செங்கண வன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கன்பால்
எங்கும் இளைத்தோர் இன்பம்நம் பாலதாகி,
கொங்குள் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும்எ முந்தருளிச்,
செங்கமலைப் பொன்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகளை
அங்கள் அசை அடிபோங்கட் காரமுதை,
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய். 17

அன்னு மஹியன் அடிக்கமலைஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்குல்போல்,
கன்னுர் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தன்னுர் ஒளிமழுங்கித் தாசைககள் தாம்அகலப்,
பென்ஆகி ஆன் ஆய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
வின்ஆகி மன்ஆகி இத்தனையும் வேறுகிக்,
கன்னுர் அமுதமும்ஆய் நின்னான் கழல்பாடிப்

பெண்ணோஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேல்ஓர் எம்பாவாய்

உங்கைபிற ிள்ள உனக்கே அடைக்கலம்என்
நங்கயப் முஞ்சொற்பு துக்கும்எம் அச்சத்தால்,
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க,
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலிஎங்கள் மற்றென்றுங் காணற்க,
இங்கிப்ப ரிசேஎ மக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழில்என் ஞாவி நெமக்கேல்ஓர் எம்பாவாய்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி அருளுகநின் அந்தம்ஆஞ் செந்தளிர்கள்,
போற்றிஎல் னாவியிர்க்கும் தோற்றம்ஆம் பொன்பாதம்
போற்றிஎல் னாவியிர்க்கும் போகம்ஆம் பூங்கழல்கள்,
போற்றிஎல் னாவியிர்க்கும் ஈகும் இஹைஅடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணுத புண்டரிகம்
போற்றிநாம் உய்யஆள் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியா மார்கழிகேர் ஆடேல்ஓர் எம்பாவாய். 20

மாணிக்க வாக நவாயிகள் பாடிய நிரு எம் பாலை முற்றிற்று.

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் திருப் பெருந் துறையில் அருளிய திருப் பள்ளி எழுச்சி.

திருச் சிற்றம்பலம், திரோதாக கத்தி
என் சிக் கழி செடல் அடி ஆசிரிய விருத்தம்.

போற்றினன் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிளைதுளை மலர்கொண்.
டேற்றினிள் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டினிள் திருஅடி தொழுகோஞ்,
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடிஉடை யாய்எனை உடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன்இந் திரள்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயயின் மலர்த்திரு முகத்தின்,
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயநக்
கடிமலர் மலரமற் றன்னல்அங் கண்ணூர்,
திரள்மிரை அறுபத் முரல்வன இவைஒர்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே,
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மகையே
அகைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுடன் இயம்பின இயம்பின சங்கம்,
ஒவின தாரகை ஒளிஒளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்,
தேவநல செறிகழல் தாள்இளை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே,
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெனியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

3

இன்றிசை வினையர் இயாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்,
 துன்னிய பினைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்,
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே,
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்அருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பூதங்கள் தோறுநின் றுய்எனின் அல்லால்
 பேரக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்,
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உணிக் கண்டறி வாரைச்,
 சிதங்கொன் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னு
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் ழுன்வந்,
 தேதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பய்மற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தார்அவர் பலரும்,
 மைப்பறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா,
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறைஉறை சிவபெரு மானே,
 நூப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

6

அதுபூதக் கவைஎன அழுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறிபார்,
 இதுஅவன் திருஉரு இவன்அவன் எனவே
 எங்கனை ஆண்டுகொண் டுங்கெழுந் தருளும்,
 மதுவன் பொழில்திரு உத்தர கோச
 மங்கைஉள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு,
 எதுஎமைப் பணிகொரு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் இயாவர்மற் றறிவார்,
 பந்தனை விரலியு நீயுநின் அடியார்
 பழங்குடல் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே,
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறைஉறை கோயிலுங் காட்டி,
 அந்தணன் ஆவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆர்அழு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

விண்ணகத் தேவரு கண்ணவு மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேஉள தொழுப்படி யோங்கன்,
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி அடியோம்
 கண்ணகத் தேரின்று களிதரு தேனே
 கடல்அழு தேகரும் பேவிரும் படியார்.
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயிர் ஆனாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

புவனியில் பேரப்பிற வாமையில் நாளநாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி,
 சிவன்உய்யக் கொள்கின்ற வாதென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறைஉறை வாய்திரு மாலாம்,
 அவன்னிருப் பெய்தவும் அரைவன் ஆசைப்
 படவுநின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையு நீயும்,
 அவனியில் புருந்தெமை ஆள்கொள்ள வல்லாய்
 ஆர்அழு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

மாணிக்க வாசக கணபதியன் பாடிய திருப் பள்ளி எழுச்சி

முற்றிற்று.

சிவ மலம்:

கவி வெண்பா

சிவ புராணம் 1 முதல் 95 வரி

மாணிக்க வாசக கவாமிகள் செய்த திரு வாசகத்தில் உள்ளது

நமச்சிவாய வாஅழக நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் கீங்காதான் தான்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தான்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றன்னிப்பான் தான்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உண்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க. 10

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே அடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப்பி றப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீர்ஆர் பெரும்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
சிவன் அவன்என் சிந்தைஉன் நின்ற அதனால்
அவன் அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணம்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயடரைப் பன்இயான் 20

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிழைஞ்சி
விண்ணிறைந்தும் மண்ணிறைந்தும் மிக்காய்விளங்கொளியாய்
என்றிறந் தெல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழும்ஆ நென்றறியேன்
புல்லுதிப் பூடாய் புழுஆய் மரம்ஆகிப்
பல்லிருகம் ஆகிப் பறவைஆய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதர்ஆய் பேய்ஆய்க் கணங்கன்ஆய்
வல்லுகர் ஆகி முவிவ் ஆய்த் தேவர்ஆய்ச்
செல்லா நின்றஇத் தரவர் சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொடினஅகன் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஒங்காரம் ஆய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஒய்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யுய் தனிஆய் இயமானன் ஆம்விமலா
பொய்யு யினஎல்லாம் போய்அகல் வந்தருளி
மெய்குஞ்ஞாநம் ஆகி மினிர்கின்ற மெய்ச்கடரே
எஞ்ஞாநம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞாநம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே

40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
நாற்றத்தின் நேரிஆய் சேய்ஆய் நணியானே
மாற்றம் மகம்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள்ளர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன்

[தன்னை 50

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அநும்கயிற்றால் கட்டிப்
புறம்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு முடி
மலம்சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிநீ
மலங்கப் புன்னுந்நும் வஞ்சனையைச் செய்ய
வினங்கும் மகத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக்க சிந்துள் உருகும்
நலம்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலம்தன்மேல் வந்தருளி நீன்கழல்கள் காட்டி
நாயில் கடைஆய்க் கிடந்த அடியேற்குத்.

60

தாயில் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சகடரே
தேசனே தேன்ஆர் அமுதே சிவபுரனே

பாசம் ஆம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சம்கெடப்
 பேராது நின்றபெ ருங்கருணைப் பேர்ஆறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராநாள் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீர்ஆய் உருக்கிஎன் ஆர்உயிர்ஆய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே.

70

அன்பருக் கன்பனே யாவையும்கூடும் அல்லையும்கூடும்
 சோதியனே துன்பஇருளே தோன்றும் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் கடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆங்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 ஈர்த்தமெய்க் குரந்தால் கொண்டொன்றவார்

[தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும்திரைப் புண்ணியனே
 காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய போர்ஒளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடர்ஒளியுய்ச் சொல்லாத நுண்உணர்வாய்,
 மாற்றம்கூடும் வைபகததின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றின உணர்ஆர் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உள்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஜயா அநேயோ என்றென்று
 போற்றிப்பு கழித்திருத்து பொய்கெட்டு மெய்யுணர்
 மீட்டிய்கு வந்து விளைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப்பு லக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நன்னிருளில் மட்டம் பவின்ருடும் நாதனே
 தில்லைஉள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

90

அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒ என்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித்தி ருஅடக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
 சொல்வர் சிவபூர்த்தின் உள்ளார் சிவன்அடக்கீழ்
 பல்லோரும் ஏத்தப்ப ணிந்து

95

சிவ புராணம் முதல் அகவல் பா முற்றிற்று.

நோன்பு

ஆய்ச்சியர்கள், கோகுலத்தில் பூநீகண்ணபிரானைக் கணவனாக விரும்பியது போல், ஆண்டாள் யசோதை மைந்த னாகிய கிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் கணவனாக விரும்பி அடைந்தாள்.

அதே போல், பாண்டி நாட்டில் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளும், தத்துவ ராய சுவாமிகளும், இறைவனையும், சற் குருவையும், நாயகனாகப் பெற விரும்பி அடைந்தார்கள்.

அதே போல், பாண்டி நாட்டில், இராம நாத புரம் ஸ்ரீல்லாவில், நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்கள் என்றும், தந வைசியர் என்றும், மகுட தந வைசியர் என்றும், செட்டியார்கள் என்றும், பெயர் விளங்குகின்ற வைசிய வகுப்பார் பெருந் தவந்தரக் ளாக இருக்கின்றார். அவர்கள், சைவ வைஷ்ணவ வேதாந்தம் என்றும் மூன்று கொள்கைகளையும் தொன்று தொட்டே கைக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் சமூகத்தில், ஆண்கள் நல்ல மனைவியை அடைய வேண்டும் என்று கார்த்திகை மாதம் கிருத்திகை நஷத்திரத் தன்று ஒருமுறை விரத மிருத்து, குமாரக் கடவுளை நோக்கித் தவங் கிடந்து, கணேசர் ஆலயம், சிவாலயம், சுப்பிரமணியக் கடவுள் ஆலயம், விஷ்ணு ஆலயம், முதலிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்து விரத சமாப்தி செய்கின்றார்கள்.

அதே போல், பெண்கள் ஒரு முறை மார்கழி மாதம் திரு ஆதிநாராயண நஷத்திரத் தன்று விரத மிருத்து தேவியை நோக்கித் தவங் கிடந்து, கணேசர் ஆலயம், சிவாலயம், சுப்பிரமணியக் கடவுள் ஆலயம், விஷ்ணு ஆலயம் முதலிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்து விரத சமாப்தி செய்கின்றார்கள்.

அதே போல் பெண்கள், மாசி மாதத்தில் பெளர்ணமியிலும், செவ்வாய்க் கிழமையிலும், விரத மிருத்து, சந்திரனையும், ராஹணியையும் நோக்கிச் சந்திரனை ரோஹணி அடைந்தது போன்று, தங்களுக்கும் நல்ல மணவாளன் கிடைக்கவேண்டும் என்று தவங் கிடந்து, தனி இடத்தில் பெண்கள் மாத் திர மாக சிலா மண்டபத்தில், அதாவது, சிலா முற்றத்தில், ஆலயம் அமைத்து வழிபாடுசெய்து விரத சமாப்தி செய்கின்றார்கள்.

இவ் விரதங்கள், மற்றைய வகுப்பா ணீடும் நடைபெறுது நின்றுவிட்டாலும், தென் தேயத்தில் நகரத்தார் வகுப்பில் இன்றும் ஆண்கள் “கார்த்திகை சூப்பிடி” என்னும் விரதத்தையும், பெண்கள், திரு ஆதிரையான் கும்பிடுதல், “சிலா மண்டபம்-சிலா முற்றம், சிலா வான்டை கும்பிடுதல்” என்னும் விரதங்களையும் அநுஷ்டித்து வருகின்றார் என்பதை அறியும் போது, ஆண் பெண் விவாகாதிகளின் பொருட்டு தேவதா வழிபாடு விரத அநுஷ்டாநங்கள் தென் னாட்டில் அதிகமாக இருந்தன என்று தெரிகின்றது. இதனைப் பற்றி மறுபதிப்பில் விரிவாக எழுதக் கருதியுள்ளேன்.

கா—ஸ்வாமிகள்

பக்கம்	வரி	பிரை	தித்தம்	20	14ஆயப் பிரப	ஆயப் பிரபம்
2	1	உயிருதுக்	உயிருதுக்	20	21	ஆயப் பிரபம்
4	29	அடுக்குசுய	அடுக்குசுய	"	"	அறிதெய்
6	21	பிரம்ம	பிரம்ம	21	6	அறிதெய்
11	10	பெருள்	பெருள்	22	6	அறிதெய்
"	28	ஒளிமண	ஒளிமண	"	7	ஒளி
12	14	கலக்கு	கலக்கு	"	7	ஒளி
13	10	விசுவாசக்கிர	விசுவாசக்கிர	23	31	ஆயப் பிரபம்
"	23	எய்துதெனை	எய்துதெனை	24	4	ஆயப் பிரபம்
"	25	கணங்களுடனே	கணங்களுடனே	25	21	ஆயப் பிரபம்
18	8	பரபூர்ணனே	பரபூர்ணனே	"	6	ஆயப் பிரபம்
"	19	மெயிலாடு	மெயிலாடு	27	11	ஆயப் பிரபம்
14	17	சிரார்	சிரார்	"	28	ஆயப் பிரபம்
16	18	மேயில் நிலநிலம்	மேயில் நிலநிலம்	28	30	ஆயப் பிரபம்
17	2	உயிருதுக்குயிராய்	உயிருதுக்குயிராய்	29	11	ஆயப் பிரபம்
"	3	கணனுது	கணனுது	30	21	ஆயப் பிரபம்
"	6	ஆணாடகுளி	ஆணாடகுளி	31	29	ஆயப் பிரபம்
"	8	பாடுடல்	பாடுடல்	32	16	ஆயப் பிரபம்
"	10	சேஅடியைய	சேஅடியைய	32	2	ஆயப் பிரபம்
"	24	ஒர்	ஒர்	32	18	ஆயப் பிரபம்
"	32	பாடுடல்	பாடுடல்	"	28	ஆயப் பிரபம்
18	6	புதைத்தகாலி	புதைத்தகாலி	"	32	ஆயப் பிரபம்
"	8	ஒர்	ஒர்	"	"	ஆயப் பிரபம்
"	16	ஒர்	ஒர்	34	6	ஆயப் பிரபம்
"	24	ஒர்	ஒர்	38	13	ஆயப் பிரபம்
"	32	ஒர்	ஒர்	38	27	ஆயப் பிரபம்
19	13	திர	திர	39	13	ஆயப் பிரபம்
"	26	முபதும்	முபதும்	47	22	ஆயப் பிரபம்

16.	மதுரா ராஜத் துறவு - மடப் பிரசாதி உரை	௨ ௨ ௦
17.	வைராக்கிய தீபம் - பதவுரை - பொழிப்புரை	0-8
18.	பக்தி (வைராக்கிய) சதகம் - பதவுரை - பொழிப்புரை.	1-8
19.	சீடாசாரம் பாலபோதி உரை	0-8
20.	திருக்களர் வீர சேகர ஞான தேசிகர் சரிதம் - வசநம்	1 0
21.	தாந்திரிக த்வைத சைவ கண்டநம் - வசநம். (சூட்டுக் கோல் கட்டாரி புச்சம்)	1-0
22.	வட நாட்டில் ஹரித்துவாரக் கும்ப மேளாவும், தென் மூட்டில் சாதுக்கள் மேளாவும் - வசநம்	10 2
23.	அத்வைதிகட்கும், அதிஷ்டாநத்தில் இருப்பவர்கட்கும் ஓர் அறிக்கை	0 2
24.	சாது சங்க நிறுவல் விழாக் கூட்ட வைபவம் - வசநம்	0 2
25.	மடங்களின் உற்பத்தியும், தற்போது உள்ள நிலைமையும் - வசநம்	0 2
26.	வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி (கவி 1135) (ஒன்பது நூல் சேர்ந்தது.)	3-0
27.	தேவத் திரயம் (பகவதீதை கவி 545, ஈஸ்வர தீதை கவி 338, பிரஹ்ம தீதை கவி 547) ஆக (1480 கவி) மூன்று சேர்ந்தது	3-0
28.	விவேக சூடாமணி (கவி 671), அஞ்ஞ வதைப் பரணி (கவி 494)	1-0
29.	பஞ்ச தளி (கவி 804)	0-10
30.	வாசிட்டம் (கவி 2055)	2-4
31.	கைவல்ய நவநீதம் (கவி 288)	0-0
32.	ஸ்ரீதாத்திர ரச மஞ்சரி (கவி 160)	0-4
33.	மார்கழித் திங்கள் பாராயண மஞ்சரி (கவி 162 அகவல் 95 வரி சேர்ந்தது)	0-8